

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2000/C 122/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-12/98 (αίτηση του Audiencia Provincial de Palma de Mallorca για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Miguel Amengual Far κατά Juan Amengual Far («Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Μισθώσεις ακινήτων — Απαλλαγές»)	1
2000/C 122/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-228/98 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Χαράλαμπος Δούνιας κατά Υπουργού Οικονομικών («Φόροι επί των εισαγομένων προϊόντων — Φορολογητέα αξία — Άρθρα 30 και 95 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρα 28 ΕΚ και 90 ΕΚ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1224/80»).....	1
2000/C 122/03	Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-147/97 και C-148/97 (αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Deutsche Post AG κατά Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (C-147/97), Citicorp Kartenservice GmbH (C-148/97) («Δημόσια επιχείρηση — Ταχυδρομική υπηρεσία — Αύλη αναταχυδρόμηση»)	2
2000/C 122/04	Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-202/97 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Fitzwilliam Executive Search Ltd, δρώσας υπό την εμπορική επωνυμία «Fitzwilliam Technical Services (FTS)» κατά Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen («Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε άλλο κράτος μέλος για προσωρινή εργασία») .	3
2000/C 122/05	Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-34/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Κοινωνική ασφάλιση — Χρηματοδότηση — Εφαρμοστέα νομοθεσία»)	3

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 122/06	Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση C-169/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Κοινωνική ασφάλιση — Χρηματοδότηση — Εφαρμοστέα νομοθεσία»)	4
2000/C 122/07	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση C-170/99 P: Clauini SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)	4
2000/C 122/08	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-171/99 P: Clauini SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)	5
2000/C 122/09	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση C-341/98 P: Proderec — Formaçao e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Αποφάσεις περί μειώσεως δύο κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)	5
2000/C 122/10	Υπόθεση C-471/99: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg με διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez κατά Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse	6
2000/C 122/11	Υπόθεση C-3/00: Προσφυγή του Βασιλείου της Δανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2000	6
2000/C 122/12	Υπόθεση C-4/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 6 Ιανουαρίου 2000	8
2000/C 122/13	Υπόθεση C-11/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 2000	8
2000/C 122/14	Υπόθεση C-15/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, που ασκήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2000	9
2000/C 122/15	Υπόθεση C-30/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo — Contencioso Tributário — 2 ^a Secção, με απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση William Hinton & Sons; Ld ^a κατά Fazenda Pública	10
2000/C 122/16	Υπόθεση C-37/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Herbert Weber κατά της εταιρίας σκωτικού δικαίου Universal Ogden Services Ltd	11
2000/C 122/17	Υπόθεση C-38/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area (Ηνωμένο Βασίλειο) με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 2000, στην υπόθεση Aaron Theophilus Joseph (που χρησιμοποιεί την εμπορική επωνυμία Woodcroft Haulage)	11
2000/C 122/18	Υπόθεση C-43/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 9ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Andersen και Jensen ApS κατά Υπουργείου Οικονομικών	11
2000/C 122/19	Υπόθεση C-45/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo, Contencioso Tributário, 2 ^a Secção, με απόφαση της 26ης Μαΐου 1999 στην υπόθεση Sonae Turismo, SGPS, SA, κατά Fazenda Pública	12

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2000/C 122/20	Υπόθεση C-47/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundessozialgericht με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Hasani Gevin κατά Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse.....	13
2000/C 122/21	Υπόθεση C-51/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (6ο τμήμα) με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Temco Service Industries SA κατά Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi και Khalil Lakhdar, παρισταμένων και των General Maintenance Contractors SPRL και Buyle-Medros-Vaes Associates SA.....	13
2000/C 122/22	Υπόθεση C-53/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal des affaires de sécurité sociale de Creteil με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση Ferring SA κατά Agence centrale des organismes de sécurité sociale «A.C.O.S.S.»	13
2000/C 122/23	Υπόθεση C-55/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Roma (τέταρτο τμήμα εκδικάσεως εργατικών διαφορών) με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000 στα πλαίσια της διαφοράς μεταξύ Elide Gottardo και Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS).....	14
2000/C 122/24	Υπόθεση C-59/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Bent Moustén Vestergaard κατά Spøttrup Boligselskab.....	14
2000/C 122/25	Υπόθεση C-60/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Immigration Appeal Tribunal με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Mary Carpenter κατά Secretary of State for the Home Department (Υπουργού Εσωτερικών) ...	14
2000/C 122/26	Υπόθεση C-62/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Marks & Spencer plc και των Commissioners of Customs & Excise	15
2000/C 122/27	Υπόθεση C-64/00: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Session, Scotland, με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Hydro Seafood GSP Ltd κατά the Scottish Ministers.....	15
2000/C 122/28	Υπόθεση C-70/00: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Φεβρουαρίου 2000.....	16
2000/C 122/29	Διαγραφή της υποθέσεως C-360/98.....	16
2000/C 122/30	Διαγραφή της υποθέσεως C-373/98.....	16
2000/C 122/31	Διαγραφή της υποθέσεως C-161/99.....	16
2000/C 122/32	Διαγραφή της υποθέσεως C-149/99.....	16
2000/C 122/33	Διαγραφή της υποθέσεως C-380/97.....	17
2000/C 122/34	Διαγραφή της υποθέσεως C-345/97.....	17
2000/C 122/35	Διαγραφή της υποθέσεως C-407/97.....	17
2000/C 122/36	Διαγραφή της υποθέσεως C-395/97.....	17
2000/C 122/37	Διαγραφή της υποθέσεως C-290/99.....	17
2000/C 122/38	Διαγραφή της υποθέσεως C-288/98.....	17

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

2000/C 122/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Αγορά του τσιμέντου — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Γενική συμφωνία και εφαρμογή της — Καταλογισμός παραβάσεως — Απόδειξη της συμμετοχής στη γενική συμφωνία και στην εφαρμογή της — Αντικειμενική και υποκειμενική σχέση μεταξύ της γενικής συμφωνίας και των περιπτώσεων εφαρμογής της — Πρόστιμο — Καθορισμός του ποσού»).	18
2000/C 122/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-29/97, Alain Libéros κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Κατάταξη σε βαθμό — Επαγγελματική πείρα).	30
2000/C 122/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-223/97 και T-17/98, Reinder Kooyman και Petra van Eynde-Neutens κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Επικουρικοί υπάλληλοι — Επικουρικοί διεργητές συνόδων του Κοινοβουλίου — Νομιμότητα της παρακρατήσεως κοινοτικού φόρου από τις αποδοχές τους).	30
2000/C 122/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-82/98, Frans Jacobs κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Απουσία εκθέσεως βαθμολογίας — Παρατυπία της διαδικασίας προαγωγής).	31
2000/C 122/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-138/98, Arrmement coopératif artisanal vendéen (ACAV) κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως [Αλιεία — Κανονισμός (ΕΚ) 1239/98 — Απαγόρευση χρησιμοποίησης παρασυρομένων δίχτυων (απλαδιών) — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο].	31
2000/C 122/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-164/98, Giuseppe Carraro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση κρίσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως).	32
2000/C 122/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-171/98, Maria Adelina Biasutto κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Αναρρωτική άδεια — Αντικανονική απουσία — Άρθρα 59 του Κανονισμού Υπηρεσιακή Καταστάσεως — Ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση απουσίας λόγω ασθένειας).	32
2000/C 122/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-10/99, Miguel Vicente Nuñez κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πίνακας των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι διαθέτοντες τα περισσότερα προσόντα — Πίνακας των προαχθέντων υπαλλήλων — Έκθεση βαθμολογίας — Έλλειψη αιτιολογίας).	32
2000/C 122/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-122/99, The Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Κοινοτικό σήμα — Σαπούνι σε σχήμα ψωμιού — Τυπικό ελάττωμα της αιτήσεως καταχώρισεως — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Αυτεπάγγελτος έλεγχος από το τμήμα προσφυγών — Σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας — Σήμα που αποτελείται αποκλειστικώς από το σχήμα που επιβάλλεται από την ίδια τη φύση του προϊόντος — Προηγούμενη καταχώριση του σήματος εντός ορισμένων κρατών μελών).	33

2000/C 122/48	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-111/97, Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αίτηση βαθμολογικής ανακατατάξεως — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Παραδεκτό).....	33
2000/C 122/49	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-165/97, Carlos Gómez de la Cruz Talegón κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αίτηση ανακατατάξεως σε βαθμό — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο και ουσιώδες περιστατικό — Παραδεκτό)	34
2000/C 122/50	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-37/98, Foreign Trade Association (FTA) κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Προσφυγή ακυρώσεως — Δικόγραφο προσφυγής υπογεγραμμένο από δικηγόρο μη έχοντα δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους η κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Απαράδεκτο).....	34
2000/C 122/51	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-325/99, Generale Conserve SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ιταλικής Δημοκρατίας («Πρόδηλη αναρμοδιότητα»).....	35
2000/C 122/52	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση T-1/00 R, Gustav Hölzl κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής).....	35
2000/C 122/53	Υπόθεση T-3/00: Προσφυγή του Αθανασίου Ν. Πιτσιόρλα κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 20 Ιανουαρίου 2000.....	35
2000/C 122/54	Υπόθεση T-20/00: Προσφυγή του Ivo Camacho-Fernandes κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2000	36
2000/C 122/55	Υπόθεση T-22/00: Προσφυγή του Enrico Sabbioni κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2000.....	36
2000/C 122/56	Υπόθεση T-26/00: Προσφυγή της Soci��t�� Lecureur S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2000.....	37
2000/C 122/57	Υπόθεση T-28/00: Προσφυγή του Luis Borrego Alias κατά της Επιτροπής των Περιφερειών που ασκήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2000.....	37
2000/C 122/58	Υπόθεση T-31/00: Προσφυγή της BSB-Fleischimport κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2000	38
2000/C 122/59	Υπόθεση T-34/00: Προσφυγή της Eurocool Logistik GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που κατατέθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2000	39
2000/C 122/60	Υπόθεση T-37/00: Προσφυγή του Yannick Chevalier-Delanoue κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2000.....	39
2000/C 122/61	Υπόθεση T-38/00: Προσφυγή της Virgínia Joaquim Matos κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2000.....	40
2000/C 122/62	Υπόθεση T-43/00: Προσφυγή των Javier Martínez Lara και Milva Urb��n Pen��n κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2000	40
2000/C 122/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-193/98.....	41

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2000/C 122/64	Διαγραφή της υποθέσεως T-88/99	41
2000/C 122/65	Διαγραφή της υποθέσεως T-207/99 R	41
2000/C 122/66	Διαγραφή της υποθέσεως T-322/99	42
2000/C 122/67	Διαγραφή της υποθέσεως T-341/99	42

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-12/98 (αίτηση του Audiencia Provincial de Palma de Mallorca για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Miguel Amengual Far κατά Juan Amengual Far⁽¹⁾)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Μισθώσεις ακινήτων — Απαλλαγές»)

(2000/C 122/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-12/98 με αντικείμενο αίτηση του Audiencia Provincial de Palma de Mallorca (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Miguel Amengual Far και Juan Amengual Far, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, μέρος Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, G. Hirsch (εισηγητή) και Β. Σκουρή, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Α. La Pergola, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 13, μέρος Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, επιτρέπει

στα κράτη μέλη να υπάγουν, κατά κανόνα, σε ΦΠΑ τις εκμισθώσεις ακινήτων και να απαλλάσσουν από αυτόν, κατ' εξαίρεση, μόνον τις εκμισθώσεις ακινήτων που προορίζονται για κατοικία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 7.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-228/98 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Χαράλαμπος Δούνιας κατά Υπουργού Οικονομικών⁽¹⁾)

(«Φόροι επί των εισαγομένων προϊόντων — Φορολογητέα αξία — Άρθρα 30 και 95 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 28 ΕΚ και 90 ΕΚ) — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1224/80»)

(2000/C 122/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-228/98, με αντικείμενο αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Χαράλαμπος Δούνιας και Υπουργού Οικονομικών, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 95 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 28 ΕΚ και 90 ΕΚ) καθώς και των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/008, σ. 218), το Δικαστήριο (έκτο

τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δεύτερου τμήματος και προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αντίκειται προς το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, 90 ΕΚ) η εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη ρύθμιση, μια μέθοδο υπολογισμού της φορολογητέας αξίας προκειμένου να επιβληθούν φόρος κύκλου εργασιών, τέλος χαρτοσήμου και ειδικός φόρος καταναλώσεως, εφόσον η μέθοδος αυτή διαφέρει ανάλογα με το αν πρόκειται για φόρους επιβαλλόμενους στα εγχώρια ή στα εισαγόμενα προϊόντα και έχει ως αποτέλεσμα τη μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση των εισαγόμενων προϊόντων. Η παραπομπή στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1224/80 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1980, περί της δασμολογητέας αξίας των εμπορευμάτων, στην οποία προβαίνει η εθνική ρύθμιση για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των προϊόντων προελεύσεως άλλων κρατών μελών δεν είναι καθ αυτή αντίθετη προς τη Συνθήκη ΕΚ.
- 2) Αντίκειται προς το άρθρο 95 της Συνθήκης ή τα άρθρα 9 και 12 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 23 ΕΚ και 25 ΕΚ) η εθνική ρύθμιση περί επιβολής ενός φόρου όπως ο επίμαχος στην κύρια δίκη ρυθμιστικός φόρος, η οποία προβλέπει ότι τα εμπορεύματα προελεύσεως άλλου κράτους μέλους υπόκεινται στον φόρο αυτό, ενώ δεν υπόκεινται στον ίδιο φόρο τα αντίστοιχα εμπορεύματα που παράγονται εντός της εθνικής επικράτειας.
- 3) Ο κανονισμός 1224/80 δεν έχει εφαρμογή στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.
- 4) Αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο η εθνική ρύθμιση που επιβάλλει στις τελωνειακές αρχές την υποχρέωση να παρακρατούν τα εισαγόμενα εμπορεύματα σε περίπτωση αμφισβητήσεως ως προς το ύψος των καταβλητέων δασμών ή φόρων, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος καταβάλλει το ποσό αυτών των δασμών ή φόρων, εφόσον η διαδικασία αυτή είναι λιγότερο ευνοϊκή από τη διαδικασία που διέπει παρόμοιες προσφυγές της εσωτερικής έννομης τάξεως ή καθιστά πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εισαγωγή από τον ενδιαφερόμενο προϊόντων από άλλα κράτη μέλη.
- 5) Δεν αντίκειται προς τη Συνθήκη η εθνική διάταξη που προβλέπει ότι οι αμφισβητήσεις σχετικά με την επιβολή φόρων επί των εισαγόμενων προϊόντων επιλύονται στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας που μπορεί να έχει επίπτωση επί της εισαγωγής των προϊόντων, εφόσον δεν υπάρχει συγκρίσιμη διαδικασία εφαρμοστέα στις αμφισβητήσεις που αφορούν τα εγχώρια προϊόντα που να είναι ευνοϊκότερη για τα προϊόντα αυτά και εφόσον υπάρχει η δυνατότητα ασκήσεως ένδικης προσφυγής κατά των αποφάσεων των διοικητικών αρχών που δεν επιτρέπουν ή περιορίζουν την εισαγωγή προϊόντων.
- 6) Δεν αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο η εθνική διάταξη που προβλέπει ότι, όταν η δίκη έχει ως αντικείμενο την ευθύνη του Δημοσίου προς αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από παραβίαση του κοινοτικού δικαίου, η απόδειξη με μάρτυρες δεν επιτρέπεται παρά σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις, εφόσον η διάταξη αυτή ισχύει και για παρόμοιες προσφυγές της εσωτερικής έννομης τάξεως και δεν εμποδίζει την εκ μέρους του πολίτη άσκηση των δικαιωμάτων που αντλεί από το άμεσο αποτέλεσμα του κοινοτικού δικαίου.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-147/97 και C-148/97 (αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Deutsche Post AG κατά Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (C-147/97), Citicorp Kartenservice GmbH (C-148/97) (¹)

(«Δημόσια επιχείρηση — Ταχυδρομική υπηρεσία — Αύλη αναταχυδρόμηση»)

(2000/C 122/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-147/97 και C-148/97, με αντικείμενο αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ, αφενός, Deutsche Post AG και, αφετέρου, Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH (GZS) (C-147/97) και Citicorp Kartenservice GmbH (C-148/97), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 5, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν 10, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), 30 και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, 28 ΕΚ και 49 ΕΚ), 85, 86 και 90, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν 81 ΕΚ, 82 ΕΚ, και 86, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Karthein (εισηγητή), C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Εφόσον μεταξύ των ταχυδρομικών υπηρεσιών των ενδιαφερομένων κρατών μελών δεν υφίσταται συμφωνία για τον καθορισμό των καταληκτικών τελών σε συνάρτηση με τις πραγματικές δαπάνες διεκπεραιώσεως και διανομής της εισερχόμενης διασυνοριακής αλληλογραφίας, η άσκηση από έναν φορέα όπως η Deutsche Post AG του δικαιώματος που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 3, της Συνθήκης της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ενώσεως, όπως η σύμβαση αυτή ισχύει από τις 14 Δεκεμβρίου 1989, στις περιπτώσεις που καλύπτουν οι παράγραφοι 1, δεύτερο εδάφιο, και 2 του εν λόγω άρθρου, δηλαδή του δικαιώματος επιβολής των ταχυδρομικών τελών εσωτερικού για τα αντικείμενα που ταχυδρομούνται σε μεγάλες ποσότητες από καταστήματα των ταχυδρομικών υπηρεσιών κράτους μέλους και όχι του κράτους στο οποίο υπάγεται ο φορέας αυτός, δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 90 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 86 ΕΚ), σε συνδυασμό με τα άρθρα 86 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 82 ΕΚ) και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 49 ΕΚ). Αντίθετα, η άσκηση του δικαιώματος αυτού αντιβαίνει προς το άρθρο 90, παράγραφος 1, της Συνθήκης, σε συνδυασμό με το άρθρο 86, αν συνεπάγεται ότι ο εν λόγω φορέας μπορεί να απαιτεί ολόκληρο το ποσό των ταχυδρομικών τελών εσωτερικού που ισχύουν εντός του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται, χωρίς να αφαιρεί τα καταληκτικά τέλη που καταβάλλουν ο εν λόγω ταχυδρομικές υπηρεσίες για τα ως άνω ταχυδρομικά αντικείμενα.

(¹) ΕΕ C 181 της 14.6.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**της 10ης Φεβρουαρίου 2000**

στην υπόθεση C-202/97 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Fitzwilliam Executive Search Ltd, δρώσας υπό την εμπορική επωνυμία «Fitzwilliam Technical Services (FTS)» κατά Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekering**⁽¹⁾

(«Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας — Εργαζόμενοι αποσπασμένοι σε άλλο κράτος μέλος για προσωρινή εργασία»)

(2000/C 122/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-202/97, με αντικείμενο αίτηση του Arrondissementsrechtbank te Amsterdam (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Fitzwilliam Executive Search Ltd, δρώσας υπό την εμπορική επωνυμία «Fitzwilliam Technical Services (FTS)» και Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως αυτοί έχουν κωδικοποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 230, σ. 6), και ενημερωθεί μέχρι τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch (εισηγητή) και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως έχει κωδικοποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, και ενημερωθεί μέχρι τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, προκειμένου να τύχει του παρεχομένου από τη διάταξη αυτή πλεονεκτήματος, μια επιχείρηση εξευρέσεως προσωρινής εργασίας η οποία θέτει, με βάση ένα κράτος μέλος, εργαζομένους στη διάθεση επιχειρήσεων κειμένων στο έδαφος άλλου κράτους μέλους οφείλει να ασκεί κανονικώς τις δραστηριότητές της εντός του πρώτου κράτους.

2) Μια επιχείρηση εξευρέσεως προσωρινής εργασίας ασκεί κανονικώς τις δραστηριότητές της εντός του κράτους μέλους όπου είναι εγκαταστημένη όταν πραγματοποιεί συνήθως σημαντικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους αυτού.

3) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως έχει κωδικοποιηθεί με τον κανονισμό 2001/83 και ενημερωθεί μέχρι τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το πιστοποιητικό που χορηγείται από τον ορισθέντα από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους φορέα δεσμεύει τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης των λοιπών κρατών μελών εφόσον το εν λόγω πιστοποιητικό βεβαιώνει την υπαγωγή των εργαζομένων, που έχουν αποσπαστεί μέσω επιχειρήσεως εξευρέσεως προσωρινής εργασίας σ' άλλο κράτος μέλος, στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους όπου η εν λόγω επιχείρηση είναι εγκαταστημένη. Ωστόσο, σε περίπτωση που οι φορείς των λοιπών κρατών μελών εκφράσουν αμφιβολίες σχετικά με την ακρίβεια των στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται το πιστοποιητικό ή σχετικά με τη νομική εκτίμηση των στοιχείων αυτών και, κατά συνέπεια, σχετικά με το συμβατό των μνημονευμένων στο εν λόγω πιστοποιητικό στοιχείων με τον κανονισμό 1408/71 και, ιδίως, με το άρθρο του 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', ο χορηγησας το πιστοποιητικό φορέας υποχρεούται να επανεξετάσει την ορθότητα του πιστοποιητικού αυτού και, ενδεχομένως, να προβεί στην ανάκλησή του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 212 της 12.7.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**της 15ης Φεβρουαρίου 2000**

στην υπόθεση C-34/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Κοινωνική ασφάλιση — Χρηματοδότηση — Εφαρμοστέα νομοθεσία»)

(2000/C 122/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-34/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Hillenkamp και H. Michard) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και C. Chavancra), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας την εισφορά για την εξόφληση του κοινωνικοασφαλιστικού χρέους στα εισοδήματα από την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας καθώς και στα υποκατάστατα εισοδήματα των μισθωτών εργαζομένων και των ελευθέρων επαγγελματιών οι οποίοι κατοικούν μεν στη Γαλλία, αλλά εργάζονται εντός άλλου κράτους μέλους και οι οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και

ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), δεν υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 48 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 39 ΕΚ και 43 ΕΚ) και από το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), D. A. O. Edward, L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας την εισφορά για την εξόφληση του κοινωνικοασφαλιστικού χρέους στα εισοδήματα από επαγγελματική δραστηριότητα και στα υποκατάστατα εισοδήματα των μισθωτών και των ελευθέρων επαγγελματιών που κατοικούν στη Γαλλία, αλλά εργάζονται εντός άλλου κράτους μέλους και οι οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, δεν υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, καθώς και από τα άρθρα 48 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 39 ΕΚ και 43 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 28.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση C-169/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Κοινωνική ασφάλιση — Χρηματοδότηση — Εφαρμοστέα νομοθεσία»)

(2000/C 122/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-169/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Hillenkamp και H. Michard) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και C. Chavance), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας τη γενική εισφορά κοινωνικής ασφάλισης στα εισοδήματα από την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας

καθώς και στα υποκατάστατα εισοδήματα των μισθωτών εργαζομένων και των ελευθέρων επαγγελματιών οι οποίοι κατοικούν μεν στη Γαλλία, αλλά, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 28, σ. 1), δεν υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 48 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 39 ΕΚ και 43 ΕΚ) και από το άρθρο 13 του προπαρατεθέντος κανονισμού, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή), D. A. O. Edward, L. Sevón και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας τη γενική εισφορά κοινωνικής ασφάλισης στα εισοδήματα από επαγγελματική δραστηριότητα και στα υποκατάστατα εισοδήματα των μισθωτών και των ελευθέρων επαγγελματιών που κατοικούν στη Γαλλία, αλλά οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, δεν υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού, καθώς και από τα άρθρα 48 και 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 39 ΕΚ και 43 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-170/99 P: Clauini SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2000/C 122/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-170/99 P, Clauini SA, εδρεύουσα στο Le Passage (Γαλλία), Jean-Marie Bissières, κάτοικος La Croix Blanche (Γαλλία), Loma SA, πρώην Lomagenais SA, εδρεύουσα στο Penne

D'Agenais (Γαλλία), και André Lompech, κάτοικος Penne D'Agenais (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από τον D. Veysseyre, δικηγόρο Agen, με αντικείμενο στο Λουξεμβούργο τον A. May, 31, Grand-rue, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 9ης Μαρτίου 1999, Clauini κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-205/98 (που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή), περί αναίρεσης της διατάξεως αυτής, όπου έτερος διάδικος είναι: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Tricot), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet και F. Macken, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer· γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Δεκεμβρίου 1999 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τους Clauini SA, Loma SA και Bissières και Lompech στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 226 της 7.8.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 20ής Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-171/99 P: Clauini SA κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2000/C 122/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-171/99 P: Clauini SA, με έδρα την Passage (Γαλλία), Jean-Marie Bissières, κάτοικος La Croix Blanche (Γαλλία), Loma SA, πρώην Lomagenais SA, με έδρα την Penne D'Agenais (Γαλλία), και André Lompech, κάτοικος Penne D'Agenais (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από τους D. Veysseyre, δικηγόρο Agen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του A. May, 31, Grand-Rue, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της διατάξεως που εξέδωσε στις 9 Μαρτίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), στην υπόθεση T-206/98, Clauini κ.λπ. κατά Επιτροπής (που δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί στη Συλλογή), με την οποία ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Tricot), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο

από τους: J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και F. Macken (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τους Clauini SA, Loma SA, Bissières και Lompech στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 226 της 7.8.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 27ης Ιανουαρίου 2000

στην υπόθεση C-341/98 P: Proderec — Formaçao e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Αίτηση αναίρεσης — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Αποφάσεις περί μειώσεως δύο κοινοτικών χρηματοδοτικών συνδρομών — Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2000/C 122/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση C-341/98 P: Proderec — Formaçao e Desenvolvimento de Recurso Humanos, ACE, με έδρα την Almada (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τον M. Rodriguez, δικηγόρο Λισαβόνας, που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 16 Ιουλίου 1998 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην υπόθεση T-72/97, Proderec κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. II-2847), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου ο έτερος διάδικος είναι η: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Figueira και K. Simonsson), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους: J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και F. Macken (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 27 Ιανουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Proderec — Formaçao e Desenvolvimento de Recurso Humanos, ACE, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 340 της 7.11.1998.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Sozialgericht Nürnberg με διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 1999 στην υπόθεση 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez κατά Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse

(Υπόθεση C-471/99)

(2000/C 122/10)

Με διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Δεκεμβρίου 1999, το Sozialgericht Nürnberg, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. Alfredo Martinez Dominguez, 2. Joaquin Benitez Urbano, 3. Agapito Mateos Cruz, 4. Carmen Dolores Calvo Fernandez και Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾, την έννοια ότι οικογενειακά επιδόματα για συντηρούμενα τέκνα συνταξιούχων, οι οποίοι δικαιούνται συντάξεως σε κράτος μέλος όχι μόνο βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας αυτού του κράτους, αλλά και βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του ευρωπαϊκού κοινωνικού δικαίου, πρέπει να καταβάλλονται ως πλήρη επιδόματα, στην περίπτωση που το δικαίωμα συντάξεως στο κράτος στο οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει την κατοικία του υφίσταται για περιόδους, ή γεννάται από μιας χρονικής περιόδου, για τις οποίες το προβλεπόμενο στο κράτος κατοικίας δικαίωμα για οικογενειακά επιδόματα δεν υφίσταται πλέον, είτε λόγω υπερβάσεως ενός ορίου ηλικίας είτε λόγω υπερβάσεως ενός ορίου εισοδήματος είτε λόγω παραλείψεως υποβολής σχετικής αιτήσεως;
2. Έχει το άρθρο 78, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, την έννοια ότι οικογενειακά επιδόματα για ορφανά τέκνα θανόντος μισθωτού ή μη μισθωτού, υπαχθέντος στη νομοθεσία περισσότερων του ενός κρατών μελών, πρέπει να καταβάλλονται ως πλήρη επιδόματα, στην περίπτωση που δεν έχουν δικαίωμα για σύνταξη ορφανού σε κράτος μέλος, η νομοθεσία του οποίου έχει εφαρμοστεί, ούτε βάσει της νομοθεσίας αυτού του κράτους μέλους ούτε βάσει των συνδυασμένων διατάξεων του ευρωπαϊκού κοινωνικού δικαίου, όταν το δικαίωμα συντάξεως ορφανού στο κράτος στο οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει την κατοικία του υφίσταται για περιόδους, ή γεννάται από μιας χρονικής περιόδου, για τις οποίες το προβλεπόμενο στο κράτος κατοικίας δικαίωμα δεν υφίσταται πλέον είτε λόγω υπερβάσεως ενός ορίου ηλικίας είτε λόγω υπερβάσεως ενός ορίου εισοδήματος είτε λόγω παραλείψεως υποβολής σχετικής αιτήσεως;

Προσφυγή του Βασιλείου της Δανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση C-3/00)

(2000/C 122/11)

Το Βασίλειο της Δανίας, εκπροσωπούμενο από τον Jørgen Molde, προϊστάμενο τμήματος στο δανικό Υπουργείο Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Βασιλική Πρεσβεία της Δανίας, 4, boulevard Royal, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 6 Ιανουαρίου 2000, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Οκτωβρίου 1999, σχετικά με τις κοινοποιηθείσες από το Βασίλειο της Δανίας εθνικές διατάξεις που αφορούν τη χρήση στα τρόφιμα θειωδών, νιτρωδών και νιτρικών αλάτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Παράβαση θεμελιωδών τύπων
 - Μη παροχή στη Δανία της ευκαιρίας να εκφέρει τη γνώμη της πριν από την έκδοση της επίδικης απόφασης
- Μη παροχή στη Δανία της ευκαιρίας να εκφέρει τη γνώμη της επί των απόψεων που διατύπωσαν άλλες χώρες

Πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι απόψεις αυτές επηρέασαν την απόφαση της Επιτροπής και ότι, επομένως, η Επιτροπή όφειλε να παράσχει στη Δανία τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τις απόψεις αυτές, που στηρίζονται, σε ορισμένο βαθμό, σε εσφαλμένη κατανόηση των δανικών διατάξεων.

- Ουσιαστικές νομικές πλημμέλειες
 - Η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε νομικό σφάλμα:

Στο πλαίσιο της θεοπίσεως διατάξεων, δεν είναι δυνατή η διάκριση της αξιολογήσεως δεδομένης ουσίας από απόψεως υγείας από την αξιολόγηση της ανάγκης χρήσεως της από τεχνολογικής απόψεως. Δεδομένου ότι η χρήση ορισμένου προσθέτου ενέχει εν δυνάμει κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, η χρήση του δικαιολογείται μόνο στο μέτρο που είναι αναγκαία από τεχνολογικής απόψεως. Επομένως, η τεχνολογική ανάγκη έχει σημασία ως κριτήριο, όσον αφορά την αξιολόγηση των ζητημάτων που σχετίζονται με τη δημόσια υγεία υπό την έννοια του

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

άρθρου 30 της Συνθήκης και, επομένως, και του άρθρου 95, παράγραφος 4, της Συνθήκης. Συνεπώς, η Επιτροπή διαπράττει νομικό σφάλμα, καθόσον υποστηρίζει ότι η τεχνολογική ανάγκη δεν έχει σχέση με τον σκοπό προστασίας της δημόσιας υγείας, που αναφέρεται στο άρθρο 30 της Συνθήκης. Η Δανική Κυβέρνηση δεν συμφωνεί με την άποψη ότι, αφ'ής στιγμής τα αρμόδια για τη θέσπιση της κοινοτικής νομοθεσίας όργανα έχουν προβεί σε αξιολόγηση των συναφών ζητημάτων και έχουν εκδώσει νομική πράξη, τα κράτη μέλη δεν δικαιούνται πλέον να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ορθότητα της αξιολογήσεως αυτής, αφού οι διατάξεις του άρθρου 95, παράγραφοι 4 και 6, της Συνθήκης σκοπούν ακριβώς να παράσχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα — εφόσον το θεωρούν αναγκαίο — να διατηρήσουν τις εθνικές τους διατάξεις, στηριζόμενα σε διαφορετική αξιολόγηση από εκείνη στην οποία προέβησαν τα κοινοτικά όργανα.

- Όσον αφορά τα νιτρώδη και τα νιτρικά άλατα, η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας

Από την επίδικη απόφαση προκύπτει, αφενός, ότι η Επιτροπή φρονεί ότι τα δανικά μέτρα βγαίνουν πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την προστασία της δημόσιας υγείας και, αφετέρου, ότι η τεχνολογική ανάγκη δεν έχει σχέση με τον σκοπό της προστασίας της δημόσιας υγείας, όπως διαλαμβάνεται στο άρθρο 30 της Συνθήκης. Επομένως, η Επιτροπή φαίνεται να θεωρεί ότι τα δανικά μέτρα συνιστούν μη αναγκαία (υπερ)προστασία της δημόσιας υγείας. Συναφώς, η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Εν προκειμένω, δεν υπάρχει καμία επιστημονική αβεβαιότητα όσον αφορά το γεγονός ότι, όταν νιτρώδη και νιτρικά άλατα προστίθενται σε προϊόντα κρέατος, σχηματίζονται καρκινογενείς νιτρωδαμίνες. Η Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων της ΕΕ έκρινε ότι δεν είναι δυνατό να τεθεί χαμηλότερο όριο, κάτω από το οποίο δεν υπάρχει πλέον κίνδυνος καρκίνου σε περίπτωση προσλήψεως νιτρωδαμίνων, οπότε τα κράτη μέλη πρέπει κατά μείζονα λόγο να έχουν τη δυνατότητα, κατ' εφαρμογήν της αρχής της προληψέως, να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία της δημόσιας υγείας. Η αρχή της αναλογικότητας πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνικές διατάξεις οι οποίες, για την προστασία της δημόσιας υγείας, θεσπίζουν, όσον αφορά τη χρήση των νιτρωδών και νιτρικών αλάτων στα τρόφιμα, ανώτατα όρια, τα οποία ανταποκρίνονται στην αυστηρά απαραίτητη τεχνολογική ανάγκη επιτεύξεως του απαιτούμενου αποτελέσματος συντηρήσεως των οικείων προϊόντων κρέατος και αποτροπής, συνακόλουθα, οποιουδήποτε μικροβιολογικού κινδύνου για την υγεία. Οι δανικές διατάξεις θεσπίστηκαν σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, τα δε ανώτατα όρια που καθιερώνουν επιτρέπουν τη διάθεση στο εμπόριο προϊόντων στην περίπτωση των οποίων η προσθήκη νιτρωδών και νιτρικών αλάτων δικαιολογείται από την ύπαρξη συγκεκριμένης τεχνολογικής ανάγκης.

Επικουρικώς, η Δανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, κατά την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας, η Επιτροπή υπερέβη προδήλως, με την απόφασή της, τα όρια της

διακριτικής της ευχέρειας: η διακριτική ευχέρεια που απονέμεται στην Επιτροπή το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ συνεπάγεται ότι η Επιτροπή έχει την ιδιαίτερη υποχρέωση να στηρίζει την απόφασή της σε επιστημονικώς ορθά και διεξοδικά τεκμηριωμένα επιχειρήματα. Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Στην απόφασή της, η Επιτροπή περιορίστηκε στην προβολή, όσον αφορά την ύπαρξη τεχνολογικής ανάγκης, ισχυρισμών που ουδόλως τεκμηριώνονται από έγγραφα. Σε αντίθεση προς τα ανώτατα όρια που προβλέπει η οδηγία όσον αφορά τη χρήση των νιτρωδών και νιτρικών αλάτων στα τρόφιμα, οι δανικές διατάξεις συνάδουν πλήρως με τις συστάσεις της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων (γνωματεύσεις της εν λόγω επιτροπής του 1990 και 1995). Τούτο συνιστά τεκμήριο περί του ότι οι δανικές διατάξεις συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας.

- Όσον αφορά τα θειώδη άλατα, η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε νομικό σφάλμα, ιδίως δε σε εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας

Όσον αφορά τον προσδιορισμό των προϊόντων στα οποία επιτρέπεται η χρήση θειωδών αλάτων, η δανική νομοθεσία δεν είναι αυθαίρετη ούτε έχει τις συνέπειες που της προσδίδει η Επιτροπή. Η επιλογή των προϊόντων δεν είναι αυθαίρετη, αφού απλώς διατηρούνται οι ισχύουσες διατάξεις της δανικής νομοθεσίας, σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 4, της Συνθήκης. Οι ισχύουσες διατάξεις στηρίζονται σε προσεκτική εξέταση των ελαχίστων ποσοτήτων θειωδών αλάτων που ικανοποιούν την τεχνολογική ανάγκη στα διάφορα προϊόντα, καθώς και των προϊόντων για τα οποία υφίστανται εναλλακτικές μέθοδοι συντηρήσεως.

Επιπλέον, οι δανικές διατάξεις συνάδουν προς την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι συνάδουν πλήρως προς τις συστάσεις της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων (γνωμάτευση της εν λόγω επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 1994).

- Η Επιτροπή εσφαλμένα περιέλαβε στην αιτιολογία της αποφάσεώς της το ζήτημα των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν στη Δανία

Το ζήτημα αν σε ένα κράτος μέλος επικρατούν ιδιαίτερες συνθήκες, που δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφος 4, της Συνθήκης, δεν συμπεριλαμβάνεται στις θεωρήσεις που εκτίθενται στη διάταξη αυτή. Η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού διαλαμβάνει απλώς «τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας».

- Η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε σειρά εσφαλμένων ή/και ανεπαρκών διαπιστώσεων των πραγματικών περιστάσεων.

- Πλημμελής διατύπωση των απόψεών της, παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 6, της Συνθήκης

Η Επιτροπή παρέλειψε να ελέγξει, όπως απαιτεί το άρθρο 95, παράγραφος 6, αν οι κοινοποιηθείσες δανικές διατάξεις αποτελούν ή όχι μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και αν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

— Ανεπαρκής αιτιολόγηση

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 6 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση C-4/00)

(2000/C 122/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Frank Benyon, νομικό σύμβουλο, και τον Bernard Mongin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 6 Ιανουαρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, διατηρώντας σε ισχύ τα άρθρα 3 και 3-1 του νόμου 67-5 περί του καθεστώτος των σκαφών και άλλων πλοίων θαλάσσης, καθώς και το άρθρο 219 του τελωνειακού κώδικα, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με τον νόμο 96-151, της 26ης Φεβρουαρίου 1996, περί των μεταφορών, η Γαλλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 43 και 48 της Συνθήκης ΕΚ,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, στοιχεία a, b, και c του νόμου 67-5 προβλέπει ότι οι εμφανιζόμενοι υπό μορφή εταιρίας εφοπλιστές πρέπει να πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις ιθαγενείας, όσον αφορά, αφενός, τα μέλη των μελών των οργάνων διοίκησης και διαχείρισης των εν λόγω εταιριών (παράγραφος 2 a, b, και c) και, αφετέρου, τους κατόχους του κεφαλαίου (παράγραφος 2 c). Τα κράτη μέλη οφείλουν να αντιμετωπίζουν όλες τις εταιρίες που πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 48 της Συνθήκης με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζουν τα φυσικά πρόσωπα που φέρουν την ιθαγένεια των λοιπών κρατών μελών, έστω και αν η πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου δεν φέρει την ιθαγένεια κράτους μέλους της Κοινότητας ή η εταιρία αποτελείται από πρόσωπα φέροντα την ιθαγένεια τρίτου κράτους ή έστω και αν τα κεφάλαια προέρχονται από τρίτες χώρες ή από θυγατρική εταιρία μητέρας τρίτου κράτους. Οι αφορώντες τον έλεγχο των διοικητικών

οργάνων περιορισμοί συνιστούν περιορισμούς για την εγκατάσταση των εταιριών, ειδικότερα σε περίπτωση παραρτημάτων, πρακτορείων ή θυγατρικών των εταιριών άλλων κρατών μελών όπου δεν υφίστανται οι ως άνω περιορισμοί. Στην περίπτωση των εταιριών, τη διαχείριση των οποίων έχουν πρόσωπα ιθαγενείας τρίτων χωρών, οι εν λόγω εταιρίες οφείλουν να τροποποιούν τη σύνθεση των διοικητικών οργάνων τους εφόσον επιθυμούν να νηολογήσουν πλοίο και να ιδρύσουν κατάστημα στη Γαλλία. Επομένως, οι απαιτούμενες βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχεία 2 a, b, και c προϋποθέσεις αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 48 εφόσον επιβάλλουν όρους ιθαγενείας για τους κατόχους του κεφαλαίου και για τα διοικητικά όργανα των εταιριών που δεν προβλέπονται από την εν λόγω διάταξη και ως εκ τούτου δεν αντιμετωπίζουν τις εταιρίες με τον ίδιο τρόπο που αντιμετωπίζουν τα φυσικά πρόσωπα όσον αφορά την ελευθερία εγκαταστάσεως κατά τη νηολόγηση πλοίου. Μολονότι οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται αδιακρίτως επί των γαλλικών εταιριών καθώς και των εταιριών των λοιπών κρατών μελών της ΕΟΚ, εντούτοις παραβιάζουν τις διατάξεις των άρθρων 43 και 48. Στα άρθρα αυτά αντίκεινται επίσης και οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 3 καθώς και το άρθρο 3-1, 1 και 2, στον βαθμό που παραπέμπουν στο άρθρο 3 (2).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση C-11/00)

(2000/C 122/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Christian Timmermans, αναπληρωτή γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Hans Peter Hartvig και Ulrich Wölker, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιανουαρίου 2000 προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 7ης Οκτωβρίου 1999 σχετικά με την πρόληψη της απάτης⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις πραγματοποιούμενες από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF) έρευνες:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 εφαρμόζεται στην ΕΚΤ. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) ιδρύθηκε με τη συνθήκη ΕΚ και, με την επιφύλαξη του ιδιαίτερου καθεστώτος της, αποτελεί όργανο της Κοινότητας. Η διεκδικούμενη από την ΕΚΤ ανεξαρτησία είναι μόνον λειτουργικής φύσεως και περιορίζεται στην εκπλήρωση των ειδικών καθηκόντων της δυνάμει της συνθήκης και του καθεστώτος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ). Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας μπορεί να έχει ευρύτερο περιεχόμενο από την προστασία του κοινοτικού προϋπολογισμού, εφόσον εκτείνεται στους «διαχειριζόμενους» από τις Κοινότητες «προϋπολογισμούς», παραδείγματος χάρι στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Αναπτύξεως (ΕΤΑ), ή στους προϋπολογισμούς των αποκεντρωμένων κοινοτικών οργανισμών που διακρίνονται του γενικού προϋπολογισμού των Κοινοτήτων και από τους οποίους ορισμένοι εξάλλου χρηματοδοτούνται από ίδιους πόρους. Συνεπώς, το γεγονός ότι η ΕΚΤ διαθέτει ίδιο προϋπολογισμό και ίδιους χρηματοπιστωτικούς πόρους δεν αποκλείει την εφαρμογή στην ΕΚΤ των μέτρων που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 280, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ όπως ο κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999. Μολονότι η διάκριση μεταξύ, αφενός, του προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, αφετέρου, του προϋπολογισμού της ΕΚΤ και των ιδίων πόρων της είναι λυσιτελής, η ΕΚΤ δεν εκφεύγει εν τούτοις του πεδίου εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού διότι διαχειρίζεται και πόρους του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων. Πράγματι, η ΕΚΤ εισπράττει τον κοινοτικό φόρο επί των μισθών των ανωτάτων στελεχών και του προσωπικού της, και διαχειρίζεται τις δραστηριότητες δανειοδοτήσεων και δανίων και δανείων που πραγματοποιούν οι Κοινότητες βάσει της μεσοπρόθεσμης χρηματοπιστωτικής στηρίξεως.

Η εκδοθείσα απόφαση παραβιάζει το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 καθόσον

- το άρθρο 2 συνιστά αμιγή και σαφή άρνηση της εξουσίας της OLAF να διεξάγει εσωτερικές έρευνες στην ΕΚΤ
- δεν προβλέπει κανένα μέτρο εκτελέσεως των υποχρεώσεων του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού, αλλά ορίζει μεταξύ άλλων ότι η υποχρέωση των μονίμων υπαλλήλων της τράπεζας να ενημερώνουν για κάθε περίπτωση απάτης προβλέπεται υπέρ της διευθύνσεως εσωτερικής επιθεωρήσεως και της επιτροπής καταπολεμήσεως της απάτης που δημιουργείται με την απόφαση και όχι ως προς την OLAF.

(1) ΕΚΤ/1999/5, ΕΕ L 291, της 13.11.1999, σ. 36.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, που ασκήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση C-15/00)

(2000/C 122/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Christiaan Timmermans, βοηθό γενικό διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, Hans Peter Hartvig, νομικό σύμβουλο, και

Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2000, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της διευθύνουσας επιτροπής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων σχετικά με τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) (1),
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή ασκείται, κυρίως, δυνάμει του άρθρου 237, στοιχείο β', ΕΚ, και, επικουρικώς, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ και στηρίζεται στην παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΥΡΑΤΟΜ) 1074/1999 του Συμβουλίου, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF).

Οι κανονισμοί (ΕΚ) 1073/1999 και 1074/1999 εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕ). Η ΕΤΕ συστάθηκε με τη Συνθήκη ΕΚ και, με την επιφύλαξη του ειδικού καταστατικού της, αποτελεί οργανισμό της Κοινότητας. Το εν λόγω ειδικό καταστατικό έχει απλώς λειτουργικό χαρακτήρα και περιορίζεται στην εκπλήρωση της ειδικής αποστολής της ΕΤΕ δυνάμει της Συνθήκης και του καταστατικού της. Μέχρι σήμερα η ΕΤΕ δεν μπόρεσε να αποδείξει κατά ποιο τρόπο μια ρύθμιση θεοπισθείσα από το Συμβούλιο στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης θα μπορούσε να εμποδίσει ή να ενοχλήσει *in concreto* την ΕΤΕ κατά την εκπλήρωση της ειδικής αποστολής της. Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας μπορεί να έχει ευρύτερο περιεχόμενο απ' ό,τι η προστασία του κοινοτικού προϋπολογισμού, καθόσον εκτείνεται σε «προϋπολογισμούς που διαχειρίζονται» οι Κοινότητες, όπως είναι για παράδειγμα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ), ή στους προϋπολογισμούς των αποκεντρωμένων κοινοτικών οργανισμών, που είναι χωριστοί από τον γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων και ορισμένοι τροφοδοτούνται εξάλλου από ίδια έσοδα. Κατά συνέπεια, το ότι η ΕΤΕ έχει τον δικό της προϋπολογισμό και τους δικούς της οικονομικούς πόρους δεν αποκλείει την εφαρμογή επ' αυτής των μέτρων που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 280, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ, όπως είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999. Ακόμη και αν το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 280, παράγραφος 4, περιοριζόταν αποκλειστικά στα οικονομικά συμφέροντα που συνδέονται άμεσα με τον κοινοτικό προϋπολογισμό, είναι αναντίρρητο ότι ο κανονισμός 1073/1999 θα πρέπει να εφαρμοστεί στην ΕΤΕ η οποία διαχειρίζεται επίσης πόρους του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων. Συγκεκριμένα, εισπράττει τον κοινοτικό φόρο επί των αποδοχών και μισθών των μελών των οργάνων της και του προσωπικού της και διαχειρίζεται επίσης πόρους του προϋπολογισμού της Κοινότητας στο πλαίσιο των ειδικών αποστολών· ένα άλλο παράδειγμα αποτελεί η εκ μέρους της ΒΕΙ διαχείριση, για λογαριασμό της Κοινότητας, των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου και των επιδοτήσεων επιτοκίου που χρηματοδοτούνται από τους πόρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ).

Η ληφθείσα απόφαση παραβαίνει το άρθρο 4 των κανονισμών (ΕΚ) 1073/1999 και 1074/1999 καθόσον

- συνιστά καθαρή άρνηση της εξουσίας της OLAF να πραγματοποιεί εσωτερικές έρευνες στην ΕΤΕ και, στην πραγματικότητα, άρνηση της δυνατότητας εφαρμογής των κανονισμών 1073/1999 και 1074/1999 επί της ΕΤΕ. Επιπλέον, η πρόσβαση της OLAF στα στοιχεία που κατέχει η ΕΤΕ εξαρτάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση από άδεια του προέδρου της ΕΤΕ, η οποία καθορίζει επίσης τη διαδικασία της προσβάσεως αυτής·
- προβλέποντας απλή συνδρομή της OLAF για την καταπολέμηση της απάτης όσον αφορά τις πράξεις που εκτελούνται με τους ίδιους πόρους της ΕΤΕ, προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των διαφορετικών χρηματοοικονομικών πηγών που είναι ασύμβατη προς την προστασία των «οικονομικών συμφερόντων» της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- ουδόλως αποτελεί επαρκές μέτρο εκπληρώσεως των υποχρεώσεων του άρθρου 4, παράγραφος 6, των εν λόγω κανονισμών.

(¹) Μη δημοσιευθείσα και κοινοποιηθείσα στην Επιτροπή με έγγραφο της 16.11.1999.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo — Contencioso Tributário — 2ª Secção, με απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση William Hinton & Sons; Ld^a κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-30/00)

(2000/C 122/15)

Με απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Φεβρουαρίου 2000, το Supremo Tribunal Administrativo — Contencioso Tributário — 2ª Secção, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ William Hinton & Sons; Ld^a κατά Fazenda Pública, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- α') Έχει ή όχι το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 (¹) του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, την έννοια ότι, οσάκις εκδίδεται η νομική πράξη η αποκαλούμενη βεβαίωση χρέους, η πράξη αυτή εκδίδεται κατ' ανάγκην πριν από την ειδοποίηση προς εισπράξη και την ίδια την εισπράξη;
- β') Πρέπει ή όχι να θεωρηθεί ότι συντρέχει περίπτωση ανυπαρξίας βεβαιώσεως χρέους, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, όταν η πρώτη πράξη με την οποία η τελωνειακή αρχή εγγράφει το ποσό εισφορών σε λογιστικά βιβλία ή άλλο αντίστοιχο έγγραφο είναι η της εγγραφής της εισπράξεως των εν λόγω εισφορών;

γ') Μπορεί, στο πλαίσιο της συνδυασμένης εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', και του άρθρου 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, να θεωρηθεί ως χρόνος λήξεως της προθεσμίας παραγραφής της απαιτήσεως εκ των υστέρων εισπράξεως η πρώτη πράξη καθορισμού του ύψους της οφειλομένης εισφοράς ή πρέπει, αντιθέτως, αυτός ο χρόνος λήξεως να συμπίπτει με το χρονικό σημείο εκδόσεως δευτέρας πράξεως, με την οποία ανακαλείται και αντικαθίσταται η πρώτη και καθορίζεται νέο ποσό εισφοράς;

δ') Τί έννοια πρέπει ν' αποδοθεί στο άρθρο 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως (²), όταν επιβάλλει στην Πορτογαλική Δημοκρατία την υποχρέωση να εξαλείψει τις πλεονάζουσες ποσότητες προϊόντων και, ειδικότερα, να το πράξει «με δαπάνη της»;

ε') Πρέπει ή όχι να θεωρηθεί ασυμβίβαστη προς την υποχρέωση την οποία επιβάλλει το άρθρο 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως, όπως συμπληρώνεται και εξειδικεύεται από τους δύο κανονισμούς εφαρμογής της — τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3771/85 (³) του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985 (άρθρο 8), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 579/86 (⁴) της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986 (άρθρα 4 και 8) —, η απαίτηση των πορτογαλικών τελωνειακών αρχών έναντι των κατόχων πλεονασμάτων ζάχαρης να καταβάλουν τις εισφορές τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 579/86 (άρθρο 7, παράγραφος 1), όταν η Πορτογαλική Δημοκρατία έχει παραλείψει να λάβει τα αναγκαία για την εξαγωγή τους εκτός Κοινότητας μέτρα;

στ') Πρέπει, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, να νοηθεί ως κρίσιμο σφάλμα η ανακριβής εκτίμηση των αναγκών εφοδιασμού σε ζάχαρη του κοινού της Αυτόνομης Περιφέρειας Μαδέρας, βάσει της οποίας δόθηκε άδεια αδασιολόγητης εισαγωγής εν πλήρει γνώσει του άρθρου 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως και του κανονισμού (ΕΟΚ) 3771/85 του Συμβουλίου;

ζ') Πρέπει, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79, να θεωρηθούν κρίσιμα τα διαδοχικά πραγματικά και νομικά σφάλματα τα οποία διέπραξε η αρμόδια τελωνειακή αρχή κατά τη διαδικασία εκκαθαρίσεως των εισφορών;

η') Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως των δύο προηγουμένων ερωτημάτων, μπορεί ευλόγως ο οφειλέτης να αντιληφθεί αυτά τα σφάλματα των αρμοδίων τελωνειακών αρχών;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254).

(²) ΕΕ L 302, της 15.11.1985.

(³) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3771/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τα αποθέματα των γεωργικών προϊόντων που βρίσκονται στην Πορτογαλία (ΕΕ 1985 L 362, σ. 21).

(⁴) Κανονισμός (ΕΟΚ) 579/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία (ΕΕ 1986 L 57, σ. 21).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Herbert Weber κατά της εταιρίας σκωτικού δικαίου Universal Ogden Services Ltd

(Υπόθεση C-37/00)

(2000/C 122/16)

Με απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Φεβρουαρίου 2000, το Hoge Raad der Nederlanden στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ του Herbert Weber και της εταιρίας σκωτικού δικαίου Universal Ogden Services Ltd., που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- α) Πρέπει, για την εφαρμογή του άρθρου 5, σημείο 1, της Συμβάσεως των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, η εργασία που ασκήθηκε από εργαζόμενο υπό την έννοια του νόμου *Wet arbeid mijnbouw Noordzee*⁽²⁾ (στο εξής: WAMN) στο ολλανδικό τμήμα της κάτω από τη Βόρεια Θάλασσα υφαλοκρηπίδας να θεωρηθεί ως εργασία που παρασχέθηκε εντός των Κάτω Χωρών ή που εξομοιώνεται με εργασία παρασχεθείσα εντός των Κάτω Χωρών;
- β) Αν ναι, πρέπει τότε, για την επίλυση του ζητήματος αν ο εργαζόμενος πρέπει να θεωρηθεί ως εργασθείς «συνήθως» στις Κάτω Χώρες, να ληφθεί υπόψη ολόκληρο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο παρείχε την εργασία του ή η τελευταία περίοδος του διαστήματος αυτού;
- γ) Πρέπει, για την απάντηση στο ερώτημα β, να γίνει διάκριση μεταξύ του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο WAMN δεν είχε ακόμη τεθεί σε ισχύ — ολλανδικός δε νόμος δεν είχε ακόμη ορίσει κανένα ολλανδικό δικαστήριο ως κατά τόπον αρμόδιο για την εκδίκαση υποθέσεων όπως η παρούσα — και του χρονικού διαστήματος μετά την έναρξη ισχύος του WAMN;

⁽¹⁾ Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

⁽²⁾ Νόμος της 2ας Νοεμβρίου 1992, *Staatsblad* 592.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε ο Deputy Traffic Commissioner, North Western Traffic Area (Ηνωμένο Βασίλειο) με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 2000, στην υπόθεση Aaron Theophilus Joseph (που χρησιμοποιεί την εμπορική επωνυμία Woodcroft Haulage)

(Υπόθεση C-38/00)

(2000/C 122/17)

Με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Φεβρουαρίου 2000, ο Deputy Traffic Commissioner, North

Western Traffic Area (Ηνωμένο Βασίλειο), στο πλαίσιο της έρευνας της δημόσιας αρχής σχετικά με τον Aaron Theophilus Joseph (που χρησιμοποιεί την εμπορική επωνυμία Woodcroft Haulage), ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

«Εφόσον όλες οι σοβαρές αξιόποινες πράξεις προβλέπονται στην παράγραφο 2, στοιχείο α', του παραρτήματος 3 του νόμου του 1995 (1995 Act), ήταν αναγκαία η απόλυση της λέξεως “επανειλημμένως” σε σχέση με τις παραβάσεις στο πλαίσιο οδικών μεταφορών (παράγραφος 2, στοιχείο β', του παραρτήματος 3) προκειμένου να εφαρμοστεί η οδηγία 98/76/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 1998 και, αν ναι, είναι ορθή η ερμηνεία της οδηγίας 98/76/EK της 1ης Οκτωβρίου 1998 ότι πρέπει να χωρεί υποχρεωτικώς απόλεια των εχέγγυων καλής διαγωγής αν ένα φυσικό πρόσωπο καταδικαστεί για δύο ή περισσότερες παραβάσεις στο πλαίσιο οδικών μεταφορών στο πλαίσιο μιας και μόνης δίκης;»

⁽¹⁾ Που τροποποιεί την οδηγία 96/26/EK για την πρόσβαση στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών (ΕΕ L 277, 14.10.98, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 9ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Andersen και Jensen ApS κατά Υπουργείου Οικονομικών

(Υπόθεση C-43/00)

(2000/C 122/18)

Με διάταξη της 9ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Φεβρουαρίου 2000, το Vestre Landsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Andersen και Jensen ApS, αφενός, και Υπουργείου Οικονομικών, αφετέρου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

Πρώτο ερώτημα

Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας 90/434/EOK⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 2, στοιχεία γ' και δ', της οδηγίας αυτής η άρνηση των αρχών κράτους μέλους να θεωρήσουν ότι εμπίπτει στις διατάξεις της οδηγίας περί εισφοράς ενεργητικού μια πράξη που συνεπάγεται τη μεταβίβαση από την εισφέρουσα εταιρία σε μια άλλη εταιρία (τη λήπτρια εταιρία) του συνόλου του ενεργητικού και του παθητικού της εισφέρουσας εταιρίας, εξαιρουμένων, αφενός, ενός μικρού πακέτου μετοχών και, αφετέρου, του κεφαλαίου του δανείου που χορηγήθηκε στην εισφέρουσα εταιρία;

Δεύτερο ερώτημα

Έχει σημασία για την απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εισφέρουσα εταιρία έλαβε το οικείο δάνειο προκειμένου να μειώσει την καθαρή αξία του ενεργητικού και του παθητικού που πρόκειται να εισφερθεί στη λήπτρια εταιρία, δεδομένου ότι το κεφάλαιο του δανείου πρόκειται να παραμείνει στην περιουσία της εισφέρουσας εταιρίας ενώ οι ενοχικές υποχρεώσεις πρόκειται να εισφερθούν στη λήπτρια εταιρία;

Τρίτο ερώτημα

Έχει σημασία για την απάντηση που θα δοθεί στο πρώτο ή/και στο δεύτερο ερώτημα το γεγονός ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι το οικείο δάνειο ελήφθη με σκοπό να καταστεί δυνατό, στο πλαίσιο της ηλκικιακής ανανεώσεως εντός της εταιρίας, να αποκτήσουν τα μέχρι τούδε μέλη του προσωπικού μετοχές της λήπτριας εταιρίας;

Τέταρτο ερώτημα

Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας, και, συγκεκριμένα, οι διατάξεις του άρθρου 2, στοιχείο θ', της οδηγίας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν να τίθεται ως προϋπόθεση για να γίνει δεκτό ότι μια σχεδιαζόμενη πράξη εμπίπτει στις διατάξεις της οδηγίας περί εισφοράς ενεργητικού να μην έχει παρασχεθεί από την εισφέρουσα εταιρία, ατομικά από τους κυρίους μετόχους ή από τρίτους ασφάλεια υπέρ της λήπτριας εταιρίας, επειδή έχει δηλωθεί ότι οι μελλοντικές ταμειακές ανάγκες της λήπτριας εταιρίας πρόκειται να καλυφθούν μέσω της χορηγήσεως πιστώσεως για κεφάλαια κινήσεως από χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που έχει ζητήσει τη σύσταση ενεχύρου επί των μετοχών της λήπτριας εταιρίας;

(¹) Οδηγία της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo, Contencioso Tributário, 2ª Secção, με απόφαση της 26ης Μαΐου 1999 στην υπόθεση Sonae Turismo, SGPS, SA, κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-45/00)

(2000/C 122/19)

Με απόφαση της 26ης Μαΐου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Φεβρουαρίου 2000, το Supremo Tribunal Administrativo, Contencioso Tributário, 2ª Secção, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Sonae Turismo, SGPS, SA, και Fazenda Pública, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Μπορεί ένας ιδιώτης να επικαλεστεί το άρθρο 10 της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ(¹) του Συμβουλίου στις σχέσεις του με το κράτος, έστω και αν αυτό δεν έχει μεταφέρει την εν λόγω οδηγία στην εσωτερική του έννομη τάξη;
- 2) Καταλαμβάνονται οι κατονομαζόμενες στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ πράξεις από την απαγόρευση του άρθρου 10 αυτής, ώστε να απαγορεύεται η λόγω αυτών εισπραξη όχι μόνον φόρου εισφοράς κεφαλαίου, αλλά και κάθε άλλης μορφής επιβαρύνσεως;
- 3) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 10 και 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της ίδιας οδηγίας την έννοια ότι δεν επιτρέπουν τα τέλη, τα οποία οφείλονται για την (υποχρεωτική κατά νόμον) καταχώριση στο εμπορικό μητρώο αυξήσεων κεφαλαίου ή μεταβολών καταστατικού, να μεταβάλλονται σε συνάρτηση προς την αύξηση του κεφαλαίου ή το ύψος του κεφαλαίου, αντιστοίχως;
- 4) Μπορούν οι μεταβολές αυτές του ποσού των τελών να θεωρούνται εξαρτώμενες, άμεσα ή έμμεσα, από το κόστος της παρεχομένης υπηρεσίας;
- 5) Περικλείει το κόστος αυτό τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων και λοιπών υπευθύνων, μικροδαπάνες που δεν χρεώνονται και το κλάσμα των γενικών εξόδων (μισθώματα εγκαταστάσεων, υλικού πληροφορικής και επικοινωνιών, ηλεκτρισμού, νερού κ.ο.κ.) που αναλογεί στις πράξεις καταχωρίσεως;
- 6) Επιτρέπεται, εν όψει των παραπάνω διατάξεων της οδηγίας, να θεωρηθούν οι παραπάνω μεταβολές που απορρέουν από την αύξηση του κεφαλαίου ως έκφραση εναρμονισθέντων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, επιτρεπόμενες;
- 7) Επιτρέπεται, εν όψει των ίδιων διατάξεων της οδηγίας, να υπερβαίνουν τα τέλη το κόστος της παρεχομένης υπηρεσίας; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σε ποιο βαθμό; Εάν τυχόν η υπέρβαση είναι κατάφωρη και αδικαιολόγητη, μπορεί το ύψος των τελών να μειωθεί κατά δικαία κρίση;

(¹) Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundessozialgericht με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Hasan Gevin κατά Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse

(Υπόθεση C-47/00)

(2000/C 122/20)

Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Φεβρουαρίου 2000, το Bundessozialgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hasan Gevin και Bundesanstalt für Arbeit — Kindergeldkasse, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφαλίσεως των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους, εφαρμογή σε Τούρκους υπηκόους που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όπου και εργάζονται, εφόσον δεν εισήλθαν στο κράτος μέλος ως εργαζόμενοι ή ως μέλη των οικογενειών εργαζομένων, αλλά ως πρόσφυγες από την Τουρκία, πλην όμως δεν έχουν αναγνωριστεί εκεί ως πρόσφυγες, έλαβαν δε άδεια εργασίας μόλις μετά το πέρας της διαδικασίας εξετάσεως τη αιτήσεώς τους για χορήγηση ασύλου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour du travail de Bruxelles (6ο τμήμα) με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Temco Service Industries SA κατά Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi και Khalil Lakhdar, παρισταμένων και των General Maintenance Contractors SPRL και Buyle-Medros-Vaes Associates SA

(Υπόθεση C-51/00)

(2000/C 122/21)

Με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Φεβρουαρίου 2000, το Cour du travail de Bruxelles (6ο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Temco Service Industries SA αφενός και Samir Imzilyen, Mimoune Belfarh, Abdesselam Afia-Aroussi και Khalil Lakhdar αφετέρου, παρισταμένων και των General Maintenance Contractors SPRL και Buyle-Medros-Vaes Associates SA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Εφαρμόζεται το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, όταν, πρώτον, η μεν επιχείρηση Α αναθέτει τις εργασίες καθαρισμού των βιομηχανικών της εγκαταστάσεων στην επιχείρηση Β, η δε επιχείρηση Β αναθέτει περαιτέρω την εκτέλεση αυτών των εργασιών στην επιχείρηση Γ, δεύτερον, αφού η

επιχείρηση Β χάσει τη σύμβαση, η επιχείρηση Γ απολύει όλο της το προσωπικό, πλην τεσσάρων προσώπων, τρίτον, ακολούθως, η επιχείρηση Δ, στην οποία η επιχείρηση Α αναθέτει το εν λόγω εργοτάξιο, προσλαμβάνει, κατ' εφαρμογήν Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, μέρος του προσωπικού της επιχειρήσεως Γ, χωρίς όμως να της περιέλθει κανένα στοιχείο του ενεργητικού αυτής της τελευταίας, η οποία εξακολουθεί να υφίσταται και εξακολουθεί να επιδιώκει τον εταιρικό της σκοπό;

2. Σε περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση Γ, παρ' όλον ότι εξακολουθεί να υφίσταται, θεωρηθεί μεταβιβάζουσα επιχείρηση, κωλύεται από την προαναφερθείσα οδηγία να διατηρήσει ορισμένους εργαζομένους στην υπηρεσία της;

(¹) Οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 171).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal des affaires de sécurité sociale de Creteil με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2000 στην υπόθεση Ferring SA κατά Agence centrale des organismes de sécurité sociale «A.C.O.S.S.»

(Υπόθεση C-53/00)

(2000/C 122/22)

Με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2000, το tribunal des affaires de sécurité sociale de Creteil, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ferring SA και Agence centrale des organismes de sécurité sociale «A.C.O.S.S.» που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

— Μπορεί να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 87 (παλαιού άρθρου 92) της Συνθήκης, η εισφορά που θεσπίστηκε με το άρθρο L. 245-6-1 του κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως;

— Αν ναι, δικαιολογείται η εισφορά αυτή από τη φύση και την οικονομία του συστήματος;

— Είναι οι διανομείς χονδρικής επιφορτισμένοι με τη διαχείριση υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, υπό την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 2, της Συνθήκης (παλαιού άρθρου 90, παράγραφος 2);

— Αν η θεσπισθείσα εισφορά μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση, πρέπει η ενίσχυση αυτή να αντισταθμίζεται αυστηρώς το επιπλέον κόστος που συνεπάγονται οι επιβαλλόμενες στους διανομείς χονδρικής υποχρεώσεις για να μπορεί να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 86, παράγραφος 2;

— Έχει το άρθρο 49 (παλαιό άρθρο 59) της Συνθήκης την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθεσία όπως αυτή που απορρέει από τον νόμο της 19ης Δεκεμβρίου 1997;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Roma (τέταρτο τμήμα εκδικάσεως εργατικών διαφορών) με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000 στα πλαίσια της διαφοράς μεταξύ Elide Gottardo και Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Υπόθεση C-55/00)

(2000/C 122/23)

Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2000, το Tribunale Ordinario di Roma (τέταρτο τμήμα εκδικάσεως εργατικών διαφορών) υπέβαλε στο Δικαστήριο, στα πλαίσια της διαφοράς μεταξύ Elide Gottardo και Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, προδικαστικό ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 12 και 39, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (ex άρθρων 6 και 48, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ):

«Ερωτάται αν ο εργαζόμενος πολίτης κράτους μέλους που έχει τη δυνατότητα να επικαλεστεί την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως στο αρμόδιο ίδρυμα άλλου κράτους μέλους έχει το δικαίωμα να επιτύχει την εκκαθάριση της συντάξεώς του γήρατος μέσω της σωρεύσεως των εισφορών που κατέβαλε στο ίδρυμα κράτους μη ανήκοντος στην Ένωση δυνάμει συμβάσεως που το κράτος μέλος συνήψε με το τελευταίο και που το ίδιο εφαρμόζει υπέρ των πολιτών του».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Vestre Landsret με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Bent Moustén Vestergaard κατά Spøttrup Boligselskab

(Υπόθεση C-59/00)

(2000/C 122/24)

Με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Φεβρουαρίου 2000, το Vestre Landsret, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Bent Moustén Vestergaard και Spøttrup Boligselskab, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

Ερώτημα 1

Δικαιούται ο προκηρυσσών διαγωνισμό ανοικτής διαδικασίας με αντικείμενο δημόσια έργα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/37⁽¹⁾, καθόσον η αξία τους δεν υπερβαίνει την τιμή κατωτάτου ορίου, να θέσει στα έγγραφα της προκηρύξεως τον όρο να χρησιμοποιηθεί συγκεκριμένο προϊόν δανικής κατασκευής, όταν η απορρέουσα από τον όρο αυτό απαίτηση δεν συνοδεύεται στα έγγραφα της προκηρύξεως από την παρατήρηση «ή προϊόν ισοδύναμο προς αυτό»;

Ερώτημα 2

Δικαιούται ο προκηρυσσών διαγωνισμό ανοικτής διαδικασίας με αντικείμενο δημόσια έργα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/37, καθόσον η αξία τους δεν υπερβαίνει την τιμή κατωτάτου ορίου, να θέσει στα έγγραφα της προκηρύξεως τον όρο να χρησιμοποιηθεί προϊόν συγκεκριμένης κατασκευής, όταν η απορρέουσα από τον όρο αυτό απαίτηση δεν συνοδεύεται στα έγγραφα της προκηρύξεως από την παρατήρηση «ή προϊόν ισοδύναμο προς αυτό»;

Ερώτημα 3

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 ή 2, ζητείται να διευκρινιστεί αν η διαμόρφωση των εγγράφων της προκηρύξεως με τον τρόπο που περιγράφεται στα ερωτήματα 1 και 2 πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά παράβαση του άρθρου 12 ή του άρθρου 28 της Συνθήκης ΕΚ.

⁽¹⁾ Οδηγία της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων (ΕΕ L 199, σ. 54).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Immigration Appeal Tribunal με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999 στην υπόθεση Mary Carpenter κατά Secretary of State for the Home Department (Υπουργού Εσωτερικών)

(Υπόθεση C-60/00)

(2000/C 122/25)

Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2000, το Immigration Appeal Tribunal, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Mary Carpenter και Secretary of State for the Home Department (Υπουργού Εσωτερικών) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Οσάκις:

- α) ο υπήκοος ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένος σ' αυτό το κράτος μέλος και παρέχει υπηρεσίες σε πρόσωπα, σε άλλα κράτη μέλη· και
- β) η σύζυγός του δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους·

μπορεί η μη υπήκοος κράτους μέλους σύζυγος να επικαλεστεί

- 1) το άρθρο 49 ΕΚ και/ή
- 2) την οδηγία 73/148/ΕΟΚ⁽¹⁾

προκειμένου να διεκδικήσει το δικαίωμα να διαμένει με τον σύζυγο στο κράτος μέλος καταγωγής του;

Διαφέρει η απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα στην περίπτωση που η μη υπήκοος κράτους μέλους σύζυγος βοηθά έμμεσα τον υπήκοο κράτους μέλους στην παροχή υπηρεσιών εντός άλλων κρατών μελών, δεδομένου ότι ασχολείται με τη φροντίδα των τέκνων;

(¹) της 21ης Μαΐου 1973 περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Marks & Spencer plc και των Commissioners of Customs & Excise

(Υπόθεση C-62/00)

(2000/C 122/26)

Με διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 2000, το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Marks & Spencer plc και των Commissioners of Customs & Excise, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος παρέλειψε να μεταφέρει ορθώς στην εθνική του νομοθεσία το άρθρο 11, Α, της οδηγίας 77/388 (¹) του Συμβουλίου, συμβιβάζεται με την αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας των δικαιωμάτων που ο υποκείμενος στον φόρο αντλεί από το άρθρο 11, Α, ή με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η θέσπιση νομοθεσίας που καταργεί αναδρομικώς ένα παρεχόμενο από το εσωτερικό δικαίο δικαίωμα για την αναζήτηση ποσών που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο της αποδόσεως του ΦΠΑ, εφόσον έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο της τριετίας από την καταβολή μέχρι την υποβολή της αιτήσεως;

(¹) Οδηγία της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Session, Scotland, με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2000 στην υπόθεση Hydro Seafood GSP Ltd κατά the Scottish Ministers

(Υπόθεση C-64/00)

(2000/C 122/27)

Με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2000, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Φεβρουαρίου 2000, το Court of Session, Scotland, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hydro Seafood GSP Ltd και the Scottish Ministers που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Όταν κάποιο κράτος μέλος λαμβάνει εθνικό μέτρο του οποίου η εφαρμογή συνεπάγεται καταστροφή και θανάτωση ψαριών, στο πλαίσιο εκπληρώσεως υποχρεώσεως που υπέχει από την οδηγία 93/53/ΕΟΚ (¹) σχετικά με τη λήψη μέτρων λόγω εκδηλώσεως ασθένειας περιλαμβανομένης στον κατάλογο Ι σε μια εγκεκριμένη εκμετάλλευση ή σε μια εγκεκριμένη ζώνη, έχουν την έννοια οι σχετικές με την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων αρχές του κοινοτικού δικαίου και, ειδικότερα, του δικαιώματος της ιδιοκτησίας ότι υποχρεώνουν αυτό το κράτος μέλος να λάβει μέτρα προς αποζημίωση

(α) του κυρίου των καταστραφέντων ψαριών και

(β) του κυρίου των ψαριών που απαιτείται να θανατωθούν αμέσως, πράγμα το οποίο επιβάλλει σ' αυτόν την άμεση διάθεσή τους στην αγορά;

2. Αν επιβάλλεται στο κράτος μέλος η λήψη τέτοιων μέτρων, ποια είναι τα ερμηνευτικά κριτήρια που πρέπει να εφαρμοσεί ένα εθνικό δικαστήριο για να καθορίσει αν τα λαμβανόμενα μέτρα συμβιβάζονται προς τα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, την προστασία του οποίου εγγυάται το Δικαστήριο και το οποίο απορρέει ειδικότερα από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών;

3. Ειδικότερα, επιβάλλουν τα κριτήρια αυτά διαφοροποίηση των μέτρων που λαμβάνονται σε περίπτωση που η εκδήλωση της ασθένειας οφείλεται σε πταίσμα του κυρίου των ψαριών από τα λαμβανόμενα σε περίπτωση που δεν υφίσταται τέτοιο πταίσμα;

4. Είναι η οδηγία 93/53/ΕΟΚ άκυρη ως προσβάλλουσα το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας καθόσον δεν προβλέπει την καταβολή αποζημιώσεως (α) στον κύριο των καταστραφέντων ψαριών και (β) στον κύριο των ψαριών που απαιτείται να θανατωθούν αμέσως πράγμα που τον αναγκάζει να τα πωλήσει άμεσα, στην περίπτωση όπου επιβεβαιώνεται η εκδήλωση της ασθένειας ISA;

(¹) Οδηγία 93/53/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993, σχετικά με τη θέσπιση στοιχειωδών κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση ορισμένων νόσων των ψαριών, ΕΕ L 175, 19.7.1993, σ. 23.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 29 Φεβρουαρίου 2000**(Υπόθεση C-70/00)**

(2000/C 122/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michael Shotter, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 29 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/36/EK⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 2ας Ιουνίου 1998, περί τροποποίησης της οδηγίας 96/5/EK⁽²⁾ για τις μεταποιημένες τροφές με βάση τα δημητριακά και τις παιδικές τροφές για βρέφη και μικρά παιδιά, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει συναφώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ (παλαιό άρθρο 189 της Συνθήκης ΕΚ), σύμφωνα με το οποίο οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν την προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο την οποία τάσσουν οι οδηγίες. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1998 χωρίς η Ιρλανδία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία που αναφέρεται στα αιτήματα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 167 της 12.6.1998, σ. 23.

⁽²⁾ Οδηγία 96/5/EK, Ευρατόμ της 16ης Φεβρουαρίου 1996, ΕΕ L 49 της 28.2.1996, σ. 17.

Διαγραφή της υποθέσεως C-360/98⁽¹⁾

(2000/C 122/29)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-360/98 (αίτηση του conseil de prud' hommes de Bobigny για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Bernard Bauduin και Laurent Blondeau κατά SA Renault.

⁽¹⁾ ΕΕ C 358 της 21.11.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-373/98⁽¹⁾

(2000/C 122/30)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-373/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 378 της 5.12.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-161/99⁽¹⁾

(2000/C 122/31)

Με διάταξη της 13ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-161/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 188 της 3.7.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως C-149/99⁽¹⁾

(2000/C 122/32)

Με διάταξη της 14ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-149/99 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Johannes Blachnitzky κατά Landes-Grundverkehrskommission beim Amt der Tiroler Landesregierung.

⁽¹⁾ ΕΕ C 188 της 3.7.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως C-380/97⁽¹⁾

(2000/C 122/33)

Με διάταξη της 20ής Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-380/97 (αίτηση του arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Emesa Sugar (Free Zone) N.V. κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών κ.λπ.

(¹) ΕΕ C 387 της 20.12.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-395/97⁽¹⁾

(2000/C 122/36)

Με διάταξη της 1ης Φεβρουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-395/97 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung κατά Herbert Kappes και Edwin Neuner.

(¹) ΕΕ C 26 της 24.1.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-345/97⁽¹⁾

(2000/C 122/34)

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-345/97, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

(¹) ΕΕ C 357 της 22.11.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως C-290/99⁽¹⁾

(2000/C 122/37)

Με διάταξη της 3ης Φεβρουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-290/99, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως κατά Martin Bangemann.

(¹) ΕΕ C 314 της 30.10.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως C-407/97⁽¹⁾

(2000/C 122/35)

Με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-407/97 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung κατά Adolf Sparber, Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH που τελεί υπό εκκαθάριση, Hans-Eberhard Junkersdorf και Maria-Margareta Junkersdorf.

(¹) ΕΕ C 41 της 7.2.1998.

Διαγραφή της υποθέσεως C-288/98⁽¹⁾

(2000/C 122/38)

Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-288/98 (αίτηση του Corte Suprema di Cassazione για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) κατά Mario Maraldi SpA.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ) — Αγορά του τοιμέντου — Δικαιώματα άμυνας — Πρόσβαση στον φάκελο — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Γενική συμφωνία και εφαρμογή της — Καταλογισμός παραβάσεως — Απόδειξη της συμμετοχής στη γενική συμφωνία και στην εφαρμογή της — Αντικειμενική και υποκειμενική σχέση μεταξύ της γενικής συμφωνίας και των περιπτώσεων εφαρμογής της — Πρόστιμο — Καθορισμός του ποσού»)

(2000/C 122/39)

(Γλώσσες διαδικασίας: η ισπανική, η δανική, η γερμανική, η ελληνική, η αγγλική, η γαλλική, η ιταλική, η ολλανδική και η πορτογαλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-25/95, Cimenteries CBR SA, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους Michel Waelbroeck, Alexandre Vandencastele και Denis Waelbroeck, αρχικώς δε επίσης από τον Olivier Speltdoorn, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, T-26/95, Cembureau — Association európeenne du ciment, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους Julian Ellison, solicitor, και Mark Clough, barrister, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-30/95, Fédération de l'industrie cimentière belge ASBL, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους Onno Willem Brouwer, δικηγόρο Άμστερνταμ, και Frédéric P. Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-31/95, Eerste Nederlandse Cementindustrie NV (ENCI), με έδρα το 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους Mark B. W. Biesheuvel, δικηγόρο Χάγης, και T. Martijn Snoep, δικηγόρο Ρότερνταμ, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Alex Bonn και Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-32/95, Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC), με έδρα το 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους Piet A. Wackie Eysten, δικηγόρο Χάγης, και T. Martijn Snoep, δικηγόρο Ρότερνταμ, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Alex Bonn και Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-34/95, Ciments luxembourgeois SA, με έδρα το Esch-sur-Alzette (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον Joachim Sedemund, δικηγόρο Κολωνίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue,

T-35/95, Dyckerhoff AG, με έδρα το Wiesbaden (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Claus Tessin και Frank Montag, δικηγόρους Κολωνίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-36/95, Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC), με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους Édouard Didier και Jean-Claude Rivalland, δικηγόρους Παρισιού, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, T-37/95, Vicat SA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους Édouard Didier και Jean-Claude Rivalland, δικηγόρους Παρισιού, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Katia Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, T-38/95, Groupe Origny SA, με έδρα το Παρίσι, διάδοχος της Cedest SA, εκπροσωπούμενη από τους Xavier de Roux και Marie-Pia Hutin, δικηγόρους Παρισιού, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jacques Loesch, 11, rue Goethe, T-39/95, Ciments français SA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Antoine Winckler, δικηγόρο Παρισιού, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Elvinger, Hoss et Prussen, 2, place Winston Churchill, T-42/95, Heideberger Zement AG, με έδρα τη Χαϊδελβέργη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Rainer Bechtold, δικηγόρο Στουτγάρδης, και Hans-Jörg Niemeyer, δικηγόρο Στουτγάρδης και Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch et Wolter, 11, rue Goethe, T-43/95, Lafarge Corrée SA, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον Henry Lesguillons, δικηγόρο Παρισιού, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-44/95, Aalborg Portland A/S, με έδρα το Aalborg (Δανία), εκπροσωπούμενη από την Karen Dyekjær-Hansen και την Katja Hoegh, δικηγόρους Κοπεγχάγης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-45/95, Alsen AG, πρώην Alsen-Breitenburg Zement- und Kalkwerke GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Karlheinz Moosecker και Martin Klusmann, δικηγόρους Ντύσσελτορφ, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-46/95, Alsen AG, πρώην Nordciment AG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Karlheinz Moosecker και Martin Klusmann, δικηγόρους Ντύσσελτορφ, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-48/95, Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Jochen Burrichter, δικηγόρο Ντύσσελτορφ, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-50/95, Unicem SpA, με έδρα το Τορίνο (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους Franzo Grande Stevens και Andrea Gandini, δικηγόρους Τορίνου, GianDomenico Magrone και Cristoforo Osti, δικηγόρους Ρώμης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-51/95, Fratelli Buzzi SpA, με έδρα το Casale Monferrato (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους Guido Brosio, Carlo Pavesio και Nicola Ceraolo, δικηγόρους Τορίνου, Claudia Crescenzi και Silvia D'Alberti, δικηγόρους Ρώμης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο René Faltz, 6, rue Heinrich Heine, T-52/95, Compañia Valenciana de Cementos Portland SA, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους Santiago Martínez Lage και Jaime Pérez-Bustamante Köster, δικηγόρους Μαδρίτης, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-53/95, The Rugby Group plc, με έδρα το Rugby (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τη Lynda

Martin Alegi, solicitor Λονδίνου, και τον Jacques Bourgeois, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, T-54/95, British Cement Association, με έδρα το Berkshire (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Kenneth Parker, QC, Robert Tudway και Dorcas Rogers, solicitors Λονδίνου, στη συνέχεια δε αποκλειστικώς από τους Kenneth Parker και Robert Tudway, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt et Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-55/95, Asland SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Antonio Creus Carreras και Xavier Ruiz Calzado, δικηγόρους Βαρκελώνης, και τον Antonio Hierro Hernández Mora, δικηγόρο Μαδρίτης, στη συνέχεια δε από τους Antonio Creus Carreras, Antonio Hierro Hernández Mora και Marta Ventura Arasanz, δικηγόρο Βαρκελώνης, του δικηγορικού γραφείου Cuatrecasas, 78, avenue d'Auderghem, Βρυξέλλες, T-56/95, Castle Cement Ltd, με έδρα το Birmingham (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Forwood, QC, John Cook, Geert Goeteyn και Trevor Soames, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, T-57/95, Ανώνυμος Γενική Εταιρία Τσιμέντων Ηρακλής, με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενη από τους Κώστα Λουκόπουλο, Σωτήριο Φέλιο και Ειρήνη Γκορτσιλά, δικηγόρους Αθηνών, και τους Sebastian Farr και Ciaran Walker, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jos Stoffel, 8, rue Willy Goergen, T-58/95, Corporación Uniland SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους Luis de Carlos Bertrán και Edurne Navarro Varona, δικηγόρους Βαρκελώνης, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Alex Bonn και Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-59/95, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Jaime Folguera Crespo και Ramón Vidal Puig, δικηγόρους Μαδρίτης, στη συνέχεια δε αποκλειστικώς από τον Jaime Folguera Crespo, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Alex Bonn και Alex Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, T-60/95, Irish Cement Ltd, με έδρα το Δουβλίνο, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον John D. Cooke, SC, στη συνέχεια δε από τον Paul Sreenan, SC, εντολοδόχους του δικηγορικού γραφείου Gerrard, Scallan και O' Brien, solicitors Δουβλίνου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Faltz et associés, 6, rue Heinrich Heine, T-61/95, Cimpor — Cimentos de Portugal SA, με έδρα τη Λισαβόνα, εκπροσωπούμενη από τους Carlos Botelho Moniz, Teresa Mendes, Amadeu Brandão Colaço και Adelino Duarte, δικηγόρους Λισαβόνας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-62/95, Secil — Companhia Geral de Cal e Cimento SA, με έδρα το Outão, Setúbal (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τον Nuno Mimoso Ruiz, δικηγόρο Λισαβόνας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-63/95, Associação Técnica da Indústria de Cimento (ATIC), με έδρα τη Λισαβόνα, εκπροσωπούμενη από τον Mário João Marques Mendes, δικηγόρο Λισαβόνας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, T-64/95, Ανώνυμος Εταιρία Τσιμέντων Τιτάν, με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενη από τους Ian S. Forrester, QC, του δικηγορικού συλλόγου Σκωτίας, και Αριστοτέλη Ν. Καπλανίδη, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Tom Loesch, 11, rue Goethe, T-65/95, Italcementi — Fabbriche Riunite Cemento SpA, με έδρα το Bergamo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους André Faures, δικηγόρο Βρυξελλών, Cesare Lanciani, δικηγόρο Μιλάνου, Alberto Predieri, δικηγόρο Φλωρεντίας, Mario Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, Francesca Maria Moretti, δικηγόρο Μπολόνιας, και Giulio Cesare Rizza, δικηγόρο Συρακουσών, με τόπο επιδό-

σεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Elvinger, Hoss et Prussen, 2, place Winston Churchill, T-68/95, Holderbank Financière Glarus AG, με έδρα την Jona (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους Cornelis Canenbley και Michael Esser-Wellié, δικηγόρους Ντύσσελτορφ, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-69/95, Hornos Ibéricos Alba SA (Hisalba), με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους Michael Schütte, δικηγόρο Βερολίνου, Luis Suárez de Lezo Mantilla, δικηγόρο Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Bonn, 7, Val Sainte-Croix, T-70/95, Aker RGI ASA, με έδρα το Όσλο, εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Forwood, QC, John Cook, Geert Goeteyn και Trevor Soames, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt et Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-71/95, Scancem (publ) AB, πρώην Euroc AB, με έδρα το Malmö (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Forwood, QC, John Cook, Geert Goeteyn και Trevor Soames, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt et Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, T-87/95, Cementir — Cementerie del Tirreno SpA, με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τους Gian Michele Roberti και Antonio Tizzano, δικηγόρους Νεαπόλεως, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alain Lorang, 51, rue Albert 1er, T-88/95, Blue Circle Industries plc, με έδρα το Λονδίνο, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Jeremy Lever, QC, Nicholas Green και Jessica Simor, barristers, Laura Carstensen και Sarah Vaughan, solicitors, στη συνέχεια δε από τους Nicholas Green, Jessica Simor και Laura Carstensen και από τον Marc Israel, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Elvinger, Hoss et Prussen, 2, place Winston Churchill, T-103/95, Ένωση Τσιμεντοβιομηχανιών Ελλάδος, με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενη από τους Ιωάννη Γεωργακάκη και Μαρία Γκολφινόπουλου, δικηγόρους Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Tom Loesch, 11, rue Goethe και T-104/95, Τσιμέντα Χαλκίδος ΑΕ, με έδρα την Αθήνα, εκπροσωπούμενη από τον Παναγιώτη Μαρινού Μπερνίτσα, δικηγόρο Αθηνών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Philippe Dupont, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: Richard Lyal (σε όλες τις υποθέσεις), Julian Currall (στην υπόθεση T-26/95), Wouter Wils (στις υποθέσεις T-31/95 και T-32/95), Norbert Lorenz (αρχικώς, στις υποθέσεις T-34/95, T-35/95, T-42/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95 και T-68/95), Hans Peter Hartvig (στην υπόθεση T-44/95), Klaus Wiedner (αντικαταστάτη του Norbert Lorenz στις υποθέσεις T-34/95, T-35/95, T-42/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95 και T-68/95), Francisco Enrique González-Díaz (αρχικώς, στις υποθέσεις T-52/95, T-55/95, T-58/95, T-59/95 και T-69/95), Francisco de Sousa Fialho (στις υποθέσεις T-61/95, T-62/95 και T-63/95), Θεοφάνη Χριστοφόρου (στις υποθέσεις T-103/95 και T-104/95), Rosemary Caudwell (στις υποθέσεις T-53/95 και T-60/95), Marc van der Woude και Jean-Jo Evrard (στις υποθέσεις T-25/95 και T-30/95), Bertrand Wägenbaur (στην υπόθεση T-34/95), Alexander Böhlke (στις υποθέσεις T-35/95 και T-42/95), Nicole Coutrelis (στις υποθέσεις T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95 και T-43/95), Alberto Dal Ferro (στις υποθέσεις T-50/95, T-51/95, T-65/95 και T-87/95), Renzo Maria Morresi (στις υποθέσεις T-50/95, T-51/95, T-65/95 και T-87/95), José Rivas Andrés (στις υποθέσεις T-52/95, T-55/95, T-58/95, T-59/95 και T-69/95), David Lloyd Jones (στις υποθέσεις T-54/95 και T-88/95), Scott Crosby (στις υποθέσεις T-56/95, T-70/95 και T-71/95), Leonard Hawkes (στις υποθέσεις T-57/95 και T-64/95), Victor Refega Fernandes (στις υποθέσεις T-61/95, T-62/95 και T-63/95), Rainer M. Bierwagen (στην υπόθεση T-68/95), Mark Brealey (στην υπόθεση T-88/95),

και Αλκιβιάδη Οικονόμου (στις υποθέσεις T-103/95 και T-104/95)], με αντικείμενο προσφυγές με αίτημα την πλήρη ή μερική ακύρωση της αποφάσεως 94/815/EK της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/33.126 και 33.322 — Τσιμέντο) (ΕΕ L 343, σ. 1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: I. Maselis, εισηγητής σε γραφείο δικαστή, εξέδωσε στις 15 Μαρτίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

2) Στην υπόθεση T-25/95, Cimenteries CBR κατά Επιτροπής:

— ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815/EK της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/33.126 και 33.322 — Τσιμέντο), κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου 1986 και μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·

— ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·

— ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·

— ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·

— ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο ζ', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

— καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 1 711 000 ευρώ·

— απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·

— η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·

— η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

3) Στην υπόθεση T-26/95, Cembureau — Association européenne du ciment κατά Επιτροπής:

— ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·

— ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της Cembureau — Association européenne du ciment και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·

— ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της προσφεύγουσας και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·

— ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·

— ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

— απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·

— κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

4) Στην υπόθεση T-30/95, Fédération de l'industrie cimentière belge κατά Επιτροπής:

— ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·

— ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της Cembureau — Association européenne du ciment και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·

— ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της Cembureau — Association européenne du ciment και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·

- ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 5) Στην υπόθεση T-31/95, *Eerste Nederlandse Cementindustrie (ENCI)* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 5 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 6) Στην υπόθεση T-32/95, *Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC)* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 7) Στην υπόθεση T-34/95, *Ciments luxembourgeois* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 617 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 8) Στην υπόθεση T-35/95, *Dyckerhoff* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του *Saarland* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ) μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 7 055 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

- 9) Στην υπόθεση T-36/95, *Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC)* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του *Saarland*, σε εναρμονισμένη πρακτική με την *Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV* πριν από το 1984 και σε εναρμονισμένη πρακτική σκοπούσα στην άσκηση πιέσεων στη *Cedest SA*, καθώς και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο β', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται η ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ της προσφεύγουσας και της *Bundesverband der Deutschen Zementindustrie eV*, σκοπούσας στον έλεγχο του προορισμού, ανά γερμανικό ομόσπονδο κράτος, των εξαγωγών από τη Γαλλία προς τη Γερμανία, και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 10) Στην υπόθεση T-37/95, *Vicat* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 11 Μαΐου 1983 και μετά τις 23 Απριλίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 23 Απριλίου 1986·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 2 407 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 11) Στην υπόθεση T-38/95, *Groupe Origny* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 12) Στην υπόθεση T-39/95, *Ciments français* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 17 Φεβρουαρίου 1989 και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε τη συμφωνία *Cembureau — Association européenne du ciment* μετέχοντας στην παράβαση την οποία αφορά το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β'·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του *Saarland* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

- ακυρώνει το άρθρο 6 της αποφάσεως 94/815 κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 18 Νοεμβρίου 1983·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 12 519 000 ευρώ·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 10 της αποφάσεως 94/815 σε 1 051 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 13) Στην υπόθεση T-42/95, *Heidelberger Zement* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του Saarland και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης πριν από τις 17 Νοεμβρίου 1982 και μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 7 056 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 14) Στην υπόθεση T-43/95, *Lafarge Corré* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαΐου 1989·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας με τη Fratelli Buzzi SpA σε εναρμονισμένη πρακτική σχετική με τον περιορισμό της αυτονομίας τους συμπεριφοράς όσον αφορά τις πηγές παραγωγής·
- ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του Saarland και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο ε' και στ', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 6 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 18 Νοεμβρίου 1983·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 14 248 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 15) Στην υπόθεση T-44/95, *Aalborg Portland* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της Cembureau — Association européenne du ciment και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της Cembureau — Association européenne du ciment και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τοιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 2 349 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 16) Στην υπόθεση T-45/95, *Alsen* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 5 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 17) Στην υπόθεση T-46/95, *Alsen* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 5 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 18) Στην υπόθεση T-48/95, *Bundesverband der Deutschen Zementindustrie* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
- ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε συμφωνία περί κατανομής της αγοράς του Saarland και σε εναρμονισμένη πρακτική με τη *Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC)* πριν από το 1984 και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο β', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται η ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ της προσφεύγουσας και της *Syndicat national de l'industrie cimentière (SFIC)*, σκοπούσας στον έλεγχο του προορισμού, ανά γερμανικό ομόσπονδο κράτος, των εξαγωγών από τη Γαλλία προς τη Γερμανία, και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης μετά τις 12 Αυγούστου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1998·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 19) Στην υπόθεση T-50/95, *Unicem* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 3 Απριλίου 1992·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, αφενός, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής και, αφετέρου, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 6 399 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 20) Στην υπόθεση T-51/95, Fratelli Buzzi κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας σε εναρμονισμένη πρακτική με τη Lafarge Corrée SA σχετική με τον περιορισμό της αυτονομίας τους συμπεριφοράς όσον αφορά τις πηγές παραγωγής·
 - ακυρώνει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 23 Απριλίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων·
 - η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δύο τρίτα των εξόδων της προσφεύγουσας.
- 21) Στην υπόθεση T-52/95, Compañía Valenciana de Cementos Portland κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 13 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 6 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 13 Μαΐου 1987·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 250 000 ευρώ·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 10 της αποφάσεως 94/815 σε 388 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 22) Στην υπόθεση T-53/95, The Rugby Group κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 23) Στην υπόθεση T-54/95, British Cement Association κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθηκαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της Cembureau — Association européenne du ciment και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της Cembureau — Association européenne du ciment και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει τα άρθρα 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τέταρτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών της εξόδων.

24) Στην υπόθεση T-55/95, *Asland* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 28 Μαΐου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 740 000 ευρώ·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τέταρτο των εξόδων της Επιτροπής·
- η Επιτροπή φέρει τα τρία τέταρτα των δικαστικών της εξόδων.

25) Στην υπόθεση T-56/95, *Castle Cement* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει τα άρθρα 1, 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', 5 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

26) Στην υπόθεση T-57/95, *Ανώνυμος Γενική Εταιρία Τσιμέντων Ηρακλής* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει τα άρθρα 1, 4, παράγραφος 4, στοιχείο δ', στ' και ζ', 6 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27) Στην υπόθεση T-58/95, *Corporación Uniland* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·

- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 592 000 ευρώ·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
- η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

28) Στην υπόθεση T-59/95, *Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen)* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 24 Απριλίου 1989·
- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·

- ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

- ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·

- κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

29) Στην υπόθεση T-60/95, *Irish Cement* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·

- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986 και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 2 065 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·
- 30) Στην υπόθεση T-61/95, *Cimpor — Cimentos de Portugal* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 24 Απριλίου 1989·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 4 312 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·
- 31) Στην υπόθεση T-62/95, *Secil — Companhia Geral de Cal e Cimento* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 24 Απριλίου 1989·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 1 395 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·
- 32) Στην υπόθεση T-63/95, *Associação Técnica da Indústria de Cimento (ASTIC)* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα·
- 33) Στην υπόθεση T-64/95, *Ανώνυμος Εταιρία Τσιμέντων Τιτάν* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει τα άρθρα 1, 4, παράγραφος 4, στοιχεία β', γ', ε', ζ' και η', 6 και 9 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- 34) Στην υπόθεση T-65/95, *Italcementi — Fabbriche Riunite Cemento* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 19 Μαρτίου 1984 και μετά τις 3 Απριλίου 1992·

- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθηκαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 19 Μαρτίου 1984 και μετά την ημερομηνία αυτή·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, αφενός, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής και, αφετέρου, κατά το μέτρο που διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 25 701 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 35) Στην υπόθεση T-68/95, *Holderbank Financière Glarus* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχεία γ' και δ', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 1 918 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 36) Στην υπόθεση T-69/95, *Hornos Ibéricos Alba (Hisalba)* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαΐου 1989·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 836 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 37) Στην υπόθεση T-70/95, *Aker RGI ASA* κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο η', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 14 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

38) Στην υπόθεση T-71/95, *Scancem* (publ) κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Ιουνίου και μετά τις 31 Μαΐου 1987·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο η', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 14 000 ευρώ·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
- η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·

39) Στην υπόθεση T-87/95, *Cementir — Cementerie del Tirreno* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 3 Απριλίου 1992·
- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 14 Ιανουαρίου 1983·
- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·

- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο α', της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 9 Σεπτεμβρίου 1986·
- ακυρώνει το άρθρο 5 της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 7 471 000 ευρώ·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
- η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·

40) Στην υπόθεση T-88/95, *Blue Circle Industries* κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 18 Νοεμβρίου 1983 και μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Μαΐου 1987·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 7 Νοεμβρίου 1988·
- ακυρώνει το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο α' και β', της αποφάσεως 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
- ακυρώνει το άρθρο 6 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν από τις 18 Νοεμβρίου 1983·
- καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της αποφάσεως 94/815 σε 7 717 000 ευρώ·
- απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
- η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ένα τρίτο των εξόδων της Επιτροπής·
- η Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων·

41) Στην υπόθεση T-103/95, 'Ενωση Τσιμεντοβιομηχανικών Ελλάδος' κατά Επιτροπής:

- ακυρώνει το άρθρο 1 της αποφάσεως 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1988·

- ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της απόφασης 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι συνήφθησαν συμφωνίες σχετικά με ανταλλαγές πληροφοριών επί των τιμών κατά τις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής της *Cembureau — Association européenne du ciment* και κατά το μέτρο που διαπιστώνεται η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προσαπτομένη παράβαση μετά τις 19 Μαρτίου 1984·
 - ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της απόφασης 94/815 ως προς την προσφεύγουσα, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η περιοδική κυκλοφορία πληροφοριών μεταξύ της *Cembureau — Association européenne du ciment* και των μελών της αφορούσε, ως προς τις τιμές που ίσχυαν στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες, τις κατώτατες τιμές των παραγωγών των δύο αυτών χωρών για τις παραδόσεις τσιμέντου με φορτηγό αυτοκίνητο και, ως προς το Λουξεμβούργο, τις τιμές, περιλαμβανομένων των εκπτώσεων, του παραγωγού της χώρας αυτής·
 - ακυρώνει το άρθρο 5 της απόφασης 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - ακυρώνει το άρθρο 9 της απόφασης 94/815 ως προς την προσφεύγουσα·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 42) Στην υπόθεση T-104/95, Τσιμέντα Χαλκίδος ΑΕ κατά Επιτροπής:
- ακυρώνει το άρθρο 1 της απόφασης 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν τις 18 Νοεμβρίου 1983 και μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1986·
 - ακυρώνει το άρθρο 6 της απόφασης 94/815, κατά το μέτρο που σ' αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην προσαπτομένη παράβαση πριν τις 18 Νοεμβρίου 1983 και μετά την 1η Σεπτεμβρίου 1986·
 - καθορίζει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 9 της απόφασης 94/815 σε 510 000 ευρώ·
 - απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά·
 - η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και το ήμισυ των εξόδων της Επιτροπής·
 - η Επιτροπή φέρει το ήμισυ των δικαστικών της εξόδων.

(¹) ΕΕ C 101 της 22.4.95, C 119 της 13.5.95, C 137 της 3.6.95 και C 208 της 12.8.95.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 2000

στην υπόθεση T-29/97, Alain Libéros κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Κατάταξη σε βαθμό — Επαγγελματική πείρα)

(2000/C 122/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-29/97, Alain Libéros, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Μ.-Α. Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο E. Korn, 21, rue de Nassau, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και F. Duvieusart-Clotuche), με αντικείμενο αίτημα ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής της 15ης Μαρτίου 1996, περί οριστικής κατάταξης του προσφεύγοντος στον βαθμό A 7, και της απόφασης της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 1996, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο (μονομελές τμήμα), συγκείμενο από τον B. Vesterdorf, αποφαινόμενο ως μονομελές τμήμα· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Μαρτίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 26.4.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Φεβρουαρίου 2000

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-223/97 και T-17/98, Reinder Kooyman και Petra van Eynde-Neutens κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (¹)

(Υπάλληλοι — Επικουρικοί υπάλληλοι — Επικουρικοί διερμηνείς συνόδων του Κοινοβουλίου — Νομιμότητα της παρακρατήσεως κοινοτικού φόρου από τις αποδοχές τους)

(2000/C 122/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-223/97 και T-17/98, Reinder Kooyman και Petra van Eynde-Neutens, διερμηνείς συνεδρίων, κάτοικοι, αντιστοίχως, Ζυρίχης (Ελβετία) και Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τον G. van der Wal, δικηγόρο παρά τω Hoge Raad

των Κάτω Χωρών και δικηγόρο Βρυξελλών, καθώς και από τη Laura Parret, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand Rue, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Manfred Peter, Jão Sant'Anna, Francis Herbert και Dirk Arts), με αντικείμενο την επιστροφή του κοινοτικού φόρου που παρακρατήθηκε από τις αποδοχές των προσφευγόντων (υπόθεσεις T-223/97 και T-17/98) και, επικουρικό, την αποζημίωση για τη ζημία που απορρέει από τη διπλή φορολόγηση των αποδοχών αυτών (υπόθεση T-17/98), το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rotocki, πρόεδρο, και J. Pittung και A. W. H. Meij, δικαστές γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 23 Φεβρουαρίου 2000, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές ακυρώσεως στις υποθέσεις T-223/97 και T-17/98.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως στην υπόθεση T-17/98.
- 3) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 318 της 18.10.1997 και C 94 της 28.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 24ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-82/98, Frans Jacobs κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Απουσία εκθέσεως βαθμολογίας — Παρατυπία της διαδικασίας προαγωγής)

(2000/C 122/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-82/98, Frans Jacobs, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Walshoutem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους J.-N. Louis και F. Parmentier, δικηγόρους Βρυξελλών, και F. Giuffrida, δικηγόρο Τορίνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και F. Duvieusart-Clotuche), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό Β 4 για το έτος 1997, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο και τους J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 24 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό Β 4, στο πλαίσιο των προαγωγών του έτους 1997.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 234 της 25.7.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 22ας Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-138/98, Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV) κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

[Αλιεία — Κανονισμός (ΕΚ) 1239/98 — Απαγόρευση χρησιμοποίησεως παρασυρομένων δίχτυων (απλαδιών) — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο]

(2000/C 122/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-138/98, Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV), με έδρα το Sables-d'Olonne (Γαλλία), και Armement Alain André και ACAV, Armement Thierry Arnaud και ACAV, Armement Alain Augereau, Armement Jean-Luc Bernard και Angélique Bernard, Armement Pascal Burgaud, Armement José Burgaud και ACAV, Armement Bruno Chiron και Jean Noury, Fabien Gaillard, Armement Bruno Girard, Armement Bruno Girard και ACAV, Armement Denis Groisard, Fabrice Groisard, Armement Islais SARL, Armement Marc Jolivet, Armement Yannick Orsonneau και ACAV, Armement Christian Rafin και ACAV, Armement Éric Rivalin και ACAV, Armement Éric Taraud και ACAV, Armement Fernand Voisin και Alain Voisin, Patrick Voisin, Yeu pêcheries SA, Armement Bernard Zereg, με έδρα την île d'Yeu (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από τους L. Funck-Brentano και S. Ponsot, δικηγόρους Παρισιών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του J. Neuen, 1, place du Théâtre, υποστηριζόμενοι από τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: J.-F. Dobelle, C. Vasak, K. Rispal-Bellanger και C. Chavance), την Κοινότητα της île-d'Yeu, εκπροσωπούμενη από τον R. Houssin, δικηγόρο Νάντης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του J. Neuen, 1, place du Théâtre, Ιρλανδία (εκπρόσωποι: A. Buckley και A. Collins), και τους Thomas Kennedy, John Graham, John Flannery, Michael Hennessy και Pádraig Ó Mathúna, κατοίκους Dingle (Ιρλανδία), Vincent Browne, Michael Murphy, John O'Donnell, κατοίκους Tralee (Ιρλανδία), Donal O'Neill, John D. Sullivan, Niel Minihane, Kieran O'Driscoll, Peter Carleton, Donal Healy, κατοίκους Castletownbere (Ιρλανδία), Gerard Minihane, κάτοικο Skibbereen (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενους από τους D. O'Donnell, SC, J. Devlin, barrister, G. Casey, solicitor, και P. Mc Dermott, barrister, North Main Street, Bandon, County Cork (Ιρλανδία), κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Carbery και L. Railas), υποστηριζόμενοι από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: R. Silva de Lapuerta) και από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Berscheid και T. van Rijn), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως

του κανονισμού (ΕΚ) 1239/98 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 894/97 για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 171, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, K. Lenaerts, A. Rotocki, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 22 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.
- 3) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 340 της 7.11.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 23ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-164/98, Giuseppe Carraro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Έκθεση κρίσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2000/C 122/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-164/98, Giuseppe Carraro, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπηρετών στο Κοινό Κέντρο Ερευνών της Ispra (Ιταλία), κάτοικος Ispra, εκπροσωπούμενος από τον Giuseppe Marchesini, δικηγόρο παρά τη ιταλική Corte di Cassazione, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valsesia), που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, προσφυγή ακυρώσεως την απόφαση περί οριστική καταρτίσεως της βαθμολογίας του προσφεύγοντος για τη χρονική περίοδο από 1ης Ιουλίου 1993 μέχρι 30ής Ιουνίου 1995, και, δεύτερον, αγωγή περί αποκαταστάσεως της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rotocki, Πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 23 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 378 της 5.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 22ας Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-171/98, Maria Adelina Biasutto κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(Υπάλληλοι — Αναρρωτική άδεια — Αντικανονική απουσία — Άρθρα 59 του Κανονισμού Υπηρεσιακή Καταστάσεως — Ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση απουσίας λόγω ασθενείας)

(2000/C 122/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-171/98, Maria Adelina Biasutto, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον J.-N. Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: P. Borges και M. Bauer), που είχε ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 20ής Φεβρουαρίου 1998 με την οποία δεν έγινε δεκτό το πιστοποιητικό ασθενείας της προσφεύγουσας και κρίθηκε αντικανονική η απουσία της κατά το χρονικό διάστημα από 9 έως και 22 Φεβρουαρίου 1998, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, P. Lindh και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 22 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Φεβρουαρίου 1998 με την οποία κρίθηκε αντικανονική η απουσία της προσφεύγουσας κατά το χρονικό διάστημα από 9 έως και 22 Φεβρουαρίου 1998.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 2000

στην υπόθεση T-10/99, Miguel Vicente Nuñez κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Προαγωγή — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πίνακας των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι διαθέτοντες τα περισσότερα προσόντα — Πίνακας των προαχθέντων υπαλλήλων — Έκθεση βαθμολογίας — Έλλειψη αιτιολογίας)

(2000/C 122/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-10/99, Miguel Vicente Nuñez, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Kraainem

(Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον M. A. Lucas, δικηγόρο Λιέγης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Waelbroeck), που είχε ως αντικείμενο αιτήσεις ακυρώσεως του πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό A 5, του πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι διαθέτοντες τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή στον βαθμό αυτόν, κατά την περίοδο προαγωγών 1998, καθόσον οι πίνακες αυτοί δεν περιλαμβάνουν το όνομα του προσφεύγοντος, και της σιωπηρής απόφασης απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος, καθώς και αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Μαρτίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, που επικυρώθηκε με τη σιωπηρή απόφαση απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως, να μην περιλάβει το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό A 5 κατά την περίοδο προαγωγών 1998, ο οποίος δημοσιεύθηκε στις Informations administratives της 6ης Απριλίου 1998.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 121 της 1.5.99.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-122/99, The Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Σαπούνι σε σχήμα ψωμιού — Τυπικό ελάττωμα της αιτήσεως καταχωρίσεως — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Αυτεπάγγελτος έλεγχος από το τμήμα προσφυγών — Σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας — Σήμα που αποτελείται αποκλειστικώς από το σχήμα που επιβάλλεται από την ίδια τη φύση του προϊόντος — Προηγούμενη καταχώριση του σήματος εντός ορισμένων κρατών μελών)

(2000/C 122/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-122/99, The Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Οχάιο (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον T. van Innis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο K. Manhaeve, 56-58, rue Charles Martel, κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto, E. Joly και S. Laitinen), με αντικείμενο αίτηση

ακυρώσεως της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Μαρτίου 1999 (υπόθεση R 74/1998-3), σχετικά με την υπ' αριθ. 230680 αίτηση κοινοτικού σήματος που αφορά την απεικόνιση σαπουνιού, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirsung, Πρόεδρο, A. Potocki και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Μαρτίου 1999 (υπόθεση R 74/1998-3).
- 2) Το Γραφείο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

(¹) EE C 226 της 7.8.99.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-111/97, Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Αίτηση βαθμολογικής ανακατατάξεως — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Παραδεκτό)

(2000/C 122/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-111/97, Gregorio Valero Jordana και Serge Vadé, υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τον Carlos Amo Quiñones, δικηγόρο Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Emilio de la Guardia, 46, rue Tony Neumann, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Julian Currell), με αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής της 27ης Δεκεμβρίου 1996 περί απορρίψεως των από 13 και 17 Σεπτεμβρίου 1996 διοικητικών ενστάσεων των προσφευγόντων, με τις οποίες οι προσφεύγοντες ζήτησαν την επανεξέταση της αρχικής βαθμολογικής τους κατατάξεως προκειμένου να επιτύχουν την κατάταξή τους στον βαθμό A 6 από την ημερομηνία της προσλήψεώς τους, καθώς και των αποφάσεων της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1990 και της 2ας Ιουνίου 1992, κατά το μέτρο που κατατάσσουν τους προσφεύγοντες στον βαθμό A 7, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τον B. Vesterdorf, Πρόεδρο, και τους M. Βηλαρά και N. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 181 της 14.6.1997.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 9ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-165/97, **Carlos Gómez de la Cruz Talegón**
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων(¹)

(Υπάλληλοι — Αίτηση ανακατατάξεως σε βαθμό — Ένσταση απαραδέκτου — Νέο και ουσιώδες περιστατικό — Παραδεκτό)

(2000/C 122/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-165/97, Carlos Gómez de la Cruz Talegón, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Victor Gómez de la Cruz Talegón, δικηγόρο Μάλαγας (Ισπανία), με αντικλητο στο Λουξεμβούργο την Consuelo Pérez Anaya, 24, rue Marguerite de Brabant, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Julian Curral), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 1996 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του προσφεύγοντος περί αναθεωρήσεως της αρχικής του κατατάξεως και της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Φεβρουαρίου 1997 περί απρρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος κατά της πρώτης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Βηλαρά και N. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 9 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 228 της 26.7.97.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 24ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-37/98, **Foreign Trade Association (FTA)**
κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως(¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Δικόγραφο προσφυγής υπογεγραμμένο από δικηγόρο μη έχοντα δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους η κράτους συμβαλλομένου στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Απαράδεκτο)

(2000/C 122/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-37/98, Foreign Trade Association (FTA), με έδρα τις Βρυξέλλες, Hypermarché Auchan S.A., με έδρα το Croix (Γαλλία), Karstadt Aktiengesellschaft, με έδρα το Έσεν (Γερμανία), Kaufhof Warenhaus AG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), Société anonyme CIVAD, ενεργούσα υπό την επωνυμία La Blanche Porte, με έδρα το Tourcoing (Γαλλία), Otto-Versand GmbH & Co., με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), Quelle-Schickedanz AG & Co., με έδρα το Fürth (Γερμανία) και Textilimportöerna, με έδρα τη Στοκχόλμη, εκπροσωπούμενες από την U. Schliessner, δικηγόρο Ντύσσελτορφ, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt & Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt, H.-J. Rabe και G. M. Berrisch), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και N. Khan), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2398/97 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν (ΕΕ L 332, σ. 1), το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, Πρόεδρο, J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 24 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγουσες θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και, αλληλεγγύως, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου.
- 3) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 113 της 11.4.1998.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-325/99, **Generale Conserve SpA** κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ιταλικής
Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Πρόδηλη αναρμοδιότητα»)

(2000/C 122/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-325/99, **Generale Conserve SpA**, με έδρα το Assogo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους C. Cigolini, G. Durazzo και M. Hengel, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Ιταλικής Δημοκρατίας, που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(1999) 1596 τελ., της 17ης Ιουνίου 1999, με την οποία διαπιστώνεται ότι πρέπει να γίνει εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών μη απαιτηθέντων από την προσφεύγουσα λόγω εισαγωγής τόννου από την Τουρκία, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους V. Tiili, πρόεδρο, R. M. Moura Ramos και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει εν μέρει την προσφυγή, καθ' όσον στρέφεται κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθ' όσον η προσφυγή στρέφεται κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Φεβρουαρίου 2000

στην υπόθεση T-1/00 R, **Gustav Hölzl κ.λπ.** κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό
της κύριας προσφυγής)

(2000/C 122/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-1/00 R, **Gustav Hölzl**, κάτοικος Damme (Γερμανία), Günter Wiegert, κάτοικος Velen (Γερμανία), Firma Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG, με έδρα το Wagenfeld (Γερμανία), Josef Brüninghoff, κάτοικος Bocholt (Γερμανία), και Lüdger Nienhaus, κάτοικος Borken-Gemen (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τους U. Schrömbges και

L. Harings, δικηγόρους Αμβούργου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Niejahr και G. Braun), με αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται, αφενός, αναστολή της εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2799/99 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1255/99, όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεως στο αποκορυφωμένο γάλα και στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που προορίζονται για τη διατροφή ζώων και για την πώληση του εν λόγω αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη (ΕΕ L 340, σ. 3), και, αφετέρου, συνέχιση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1105/68 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου, 1968, περί των λεπτομερειών χορηγήσεως ενισχύσεων για το αποκορυφωμένο γάλα που προορίζεται για τη διατροφή των ζώων (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 148), όπως τροποποιήθηκε τελευταίως με τον κανονισμό (ΕΚ) 1802/95 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1995, για προσαρμογή και τροποποίηση των κανονισμών του τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων οι οποίοι καθόριζαν πριν από την 1η Φεβρουαρίου 1995 ορισμένες τιμές και ποσά, η αξία των οποίων σε ECU προσαρμόστηκε λόγω της καταργήσεως του διορθωτικού συντελεστή των γεωργικών ισοτιμιών (ΕΕ L 174, σ. 27), έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 15 Φεβρουαρίου 2000 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή του Αθανασίου Ν. Πιτσιόρλα κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 20 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση T-3/00)

(2000/C 122/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Ο Αθανάσιος Ν. Πιτσιόρλας, κάτοικος Θεσσαλονίκης, οδός Ν. Κουντουριώτου 8 (Ελλάδα), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Δημήτρη Παπαφιλιππου, άσκησε στις 20 Ιανουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να κριθεί παραδεκτή προσφυγή στο σύνολό της·
- Να διατάξει το Πρωτοδικείο αποδείξει για να διευκρινισθούν οι συνθήκες έκδοσης των αποφάσεων των δύο οργάνων της Κοινότητας·
- Να ακυρωθούν οι αρνητικές αποφάσεις του Συμβουλίου της 30 Ιουλίου 1999 και της ΕΚΤ της 8 Νοεμβρίου και της 6 Ιουλίου 1999 οι οποίες στερήσαν συνολικά το δικαίωμα πρόσβασης του προσφεύγοντα στη συμφωνία Basle/Nyborg·

— Να καταδικαστεί το Συμβούλιο και η ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

I. Κατά της αποφάσεως του Συμβουλίου

1. Παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, παραπλάνηση και πλήρης κακοπιστία εκ μέρους του Συμβουλίου
2. Παραβίαση της θεμελιώδους αρχής του κοινοτικού δικαίου περί πρόσβασης των πολιτών στα έγγραφα και του άρθρου 1 της απόφασης του Συμβουλίου 93/731
3. Παραβίαση του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ: Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας

II. Κατά της αποφάσεως της ΕΚΤ

1. Παράβαση ουσιώδους τύπου (έλλειψη αιτιολογίας) και κατάχρηση εξουσίας
2. Παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της διαφάνειας και του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα

Προσφυγή του Ivo Camacho-Fernandes κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση T-20/00)

(2000/C 122/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Ivo Camacho-Fernandes, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoëst, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της Fiduciaire Becker+Cahen, 3, rue des Foyers, άσκησε στις 24 Ιανουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 8 Οκτωβρίου 1999 απόφαση της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ να μην αναγνωρίσει ως επαγγελματική νόσο τον καρκίνο των πνευμόνων λόγω του οποίου απεβίωσε η σύζυγός του,

— να ακυρώσει την από 10 Φεβρουαρίου 1999 απόφαση της ΑΔΑ να μην αναγνωρίσει ότι η ασθένεια της συζύγου του οφείλεται σε επαγγελματικούς λόγους,

— να υποχρεώσει την καθής στην πληρωμή των εξόδων και δαπανών που κατέβαλε ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 23, σημείο 2, της ρυθμίσεως σχετικά με την ασφάλιση έναντι των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η αποθανούσα σύζυγός του είχε υποστεί την έντονη έκθεση στους μολυσματικούς παράγοντες κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής της δραστηριότητας, ειδικότερα σε έκθεση στον αμιάντο όταν τόπος υπηρεσίας της ήταν το κτίριο «Berlaymont», μεταξύ 1974 και 1979. Εκ τούτου προκύπτει ότι ο καρκίνος των πνευμόνων λόγω του οποίου απεβίωσε η σύζυγός του οφείλεται σε επαγγελματικούς λόγους.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει:

— τη μη προσήκουσα γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής.

Η σύνοδος της επιτροπής εξελήχθηκε υπό μη προσήκουσες προϋποθέσεις. Η γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής δεν λαμβάνει θέση επί σημαντικών στοιχείων, βασίζεται σε εσφαλμένα πραγματικά στοιχεία και δεν αναδεικνύει την κατανοητή σχέση μεταξύ των ιατρικών ευρημάτων και των πορισμάτων που περιέχει.

— άνηση μεταχείριση και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

Η Επιτροπή αναγνώρισε την επαγγελματική προέλευση της ασθένειας ενός άλλου υπαλλήλου ο οποίος ανέπτυξε, κατόπιν της εκθέσεως στον αμιάντο, μια παθολογία καθ' όλα παρόμοια προς εκείνη της αποθανούσας συζύγου του προσφεύγοντος.

Προσφυγή του Enrico Sabbioni κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2000

(Υπόθεση T-22/00)

(2000/C 122/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Enrico Sabbioni, εκπροσωπούμενος από τους Bruno Nascimbene και Marina S. Mori, δικηγόρους Μιλάνου, και Massimo Condinanzi, δικηγόρο Biella, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Franco Colussi, 36, rue de Wiltz, άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 12.10.1999 απόφαση 2749 της Επιτροπής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση προσβάλλει την απόφαση με την οποία δεν του επιτράπη να υποβάλει υπόμνημα στην εισαγγελική αρχή της Pretura Circondariale της Varese, σχετικά με την εξαφάνιση 24 δειγμάτων αυτοψίας — αντικείμενο πραγματογνωμοσύνης που δεν μπορούσε να επαναληφθεί — σε ποινική διαδικασία εκκρεμούσα ενώπιον της εισαγγελικής αρχής της Pretura της Foggia και τα οποία φυλάσσονταν στο ραδιοχημικό εργαστήριο του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Ispra.

Η προσβαλλόμενη απόφαση δικαιολογεί την άρνηση που αντιτάχθηκε στον προσφεύγοντα να μην υποβάλει το υπόμνημα στις ιταλικές δικαστικές αρχές από το ότι δεν προέκυπταν, κατόπιν της αρνήσεως αυτής, ποινικές συνέπειες.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει:

- παράβαση του άρθρου 19 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
- την ύπαρξη, στην προκειμένη περίπτωση, υπερβάσεως εξουσίας όσον αφορά, ειδικότερα, την έλλειψη αιτιολογίας, την αλλοίωση των πραγματικών και νομικών προϋποθέσεων, την πρόδηλη αντίφαση που υπάρχει στην προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της διαφάνειας, της δίκαιης δίκης, της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ της Κοινότητας και των δικαστικών αρχών, καθώς και της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της Société Lecureur S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-26/00)

(2000/C 122/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Société Lecureur S.A., με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τη Lise Funck-Brentano, δικηγόρο Παρισιού, και τον Jean Villette, δικηγόρο Βερσαλλιών (Γαλλία), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Jacques Neuen, 1, place du Théâtre, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Φεβρουαρίου 2000 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 1999·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 109 921 ευρώ για την εκτέλεση της συμβάσεως παροχής αραβοσίτου·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η καθής εταιρία, η προσφορά της οποίας έγινε δεκτή κατόπιν προσκλήσεως προς υποβολήν προσφορών, για μια παρτίδα 15 000 τόνων αραβοσίτου, κατ'εφαρμογήν του κανονισμού 990/98, της 11ης Μαΐου 1998, προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεώς της για την καταβολή συμπληρωματικού ποσού 109 921,41 ευρώ, ως πληρωμή για την πραγματοποιηθείσα σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό παροχή αραβοσίτου. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι συναφείς με τις μη παραδοθείσες ποσότητες μειώσεις του καταβληθέντος ποσού υπολογίστηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

Η καθής αμφισβητεί την απόφαση της Επιτροπής, καθόσον δεν τηρεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις. Η καθής αμφισβητεί την τελική ποσότητα που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή για να πραγματοποιήσει την πληρωμή της, καθώς και το γεγονός ότι πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνη των κλοπών που συνέβησαν στα καταστήματα της Niamey. Η καθής φρονεί εξάλλου ότι οι κλοπές αυτές μπορούν να προσδιοριστούν ποσοτικά επακριβώς, ότι οι εναπομένουσες προς πληρωμή ποσότητες μπορούν ευκόλως να εκτιμηθούν και ότι δεν μπορούσε να αμφισβητήσει τους όρους του πιστοποιητικού ταυτότητας λόγω της διατυπώσεώς τους από την οποία μπορούσε να δημιουργηθεί σύγχυση.

Προσφυγή του Luis Borrego Alias κατά της Επιτροπής των Περιφερειών που ασκήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-28/00)

(2000/C 122/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Luis Borrego Alias, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier και Véronique Peere, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4, rue Beck, άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Περιφερειών.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην κάνει δεκτό τον προσφεύγοντα στις δοκιμασίες του εσωτερικού διαγωνισμού CdR B/01/98·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος βαθμού C στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ισχυρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού τον απέκλεισε από τις δοκιμασίες βάσει μιας μη σύννομης προκηρύξεως διαγωνισμού. Εκδίδοντας αυτή την προκήρυξη και την προσβαλλομένη απόφαση, η ΑΔΑ προσέβαλε τις αρχές της χρηστής διαχείρισεως και διοικήσεως και παραβίασε το άρθρο 27 του κανονισμού.

Προς στήριξη των αξιώσεών του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι:

- με την προσβαλλομένη απόφαση ο προσφεύγων αποκλείεται παρανόμως του διαγωνισμού για τον λόγο ότι δεν κατέχει πτυχίο δευτέρου κύκλου σπουδών, μολονότι κατέχει πανεπιστημιακό πτυχίο που είναι τουλάχιστον ισοδύναμο πτυχίο δευτέρου κύκλου σπουδών.
- καθορίζοντας ως προϋπόθεση για τη συμμετοχή στον διαγωνισμό το κριτήριο του να ανήκουν οι υποψήφιοι στην κατηγορία εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού B, με την προκήρυξη του διαγωνισμού κακώς αποκλείονται υποψήφιοι με αντίστοιχα ή υψηλότερα προσόντα.
- με την προσβαλλομένη απόφαση ο προσφεύγων αποκλείεται του διαγωνισμού για τον λόγο ότι δεν πληροί την προϋπόθεση της απαιτούμενης από την προκήρυξη επαγγελματικής πείρας, μολονότι έχει ασκήσει καθήκοντα ευθύνης και αυτοτελούς διαχείρισεως στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Προσφυγή της BSB-Fleischimport κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-31/00)

(2000/C 122/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η BSB-Fleischimport, Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Dr. Dietrich Ehle και Dr. Dirk Ehle, Κολωνία, με

τόπο επιδόσεων το δικηγορικό γραφείο του δικηγόρου Marc Lucius, 6, rue Michel Welter, άσκησε στις 16 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Νοεμβρίου 1999 (REM 2/99),
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλομένη απόφαση απορρίπτεται αίτηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας με την οποία αυτή επεδίωκε να απαλλαγεί η προσφεύγουσα από εισαγωγικούς δασμούς βοείου κρέατος από την Αργεντινή, ύψους 187 011,60 γερμανικών μάρκων (DEM). Το ποσό αυτό είχε εισπραχθεί εκ των υστέρων από το Hauptzollamt Essen με την αιτιολογία ότι τα υποβληθέντα στο πλαίσιο της δασμολογικής διαδικασίας πιστοποιητικά γνησιότητας ήταν πλαστογραφημένα.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, καταρχάς, την προσβολή ουσιωδών δικονομικών δικαιωμάτων. Αυτή στερήθηκε παρανόμως του δικαιώματός της να λάβει γνώση των διοικητικών εγγράφων της Επιτροπής. Επιπλέον, η αιτιολογία της αποφάσεως έχει ουσιώδεις ελλείψεις δεδομένου ότι ουδός αναφέρεται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 19 Φεβρουαρίου 1998, T-42/96, Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, παρόλον ότι η απόφαση αυτή αφορά μία από πραγματική και νομική άποψη σχεδόν πανομοιότυπη υπόθεση, αυτό δεν αναφέρθηκε από την προσφεύγουσα.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79, εμφιλώρησε σ' αυτήν πρόδηλο σφάλμα περί την εκτίμηση. Η εκ των υστέρων είσπραξη από την προσφεύγουσα προέκυψε από πρόδηλες παραλείψεις της Επιτροπής κατά τον έλεγχο των ποσοστώσεων «Hilton beef». Αν η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν νόμιμη, η εκ των υστέρων είσπραξη θα είχε αποφευχθεί. Η εκ των υστέρων είσπραξη είναι, επιπλέον, άδικη δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ενήργησε καλοπίστως. Εν όψει των περιστάσεων αυτών, υπήρξε υπέρβαση του συνήθους επιχειρηματικού κινδύνου της προσφεύγουσας. Απ' όλα τα προεκτεθέντα έπεται ότι η καθής κακώς βασίστηκε στην έλλειψη ειδικών περιστάσεων κατά την έννοια του άρθρου 13 του αναφερόμενου κανονισμού. Επομένως, η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί.

Προσφυγή της Eurocool Logistik GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που κατατέθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-34/00)

(2000/C 122/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Eurocool Logistik GmbH, Linz (Δημοκρατία της Αυστρίας), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Günter Secklehner, Phyrnstraße 1, Liezen (Δημοκρατία της Αυστρίας), άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 233/1999-1 του τμήματος προσφυγών, της 9ης Δεκεμβρίου 1999, σύμφωνα με την οποία επικυρώνεται η προσβαλλομένη απόφαση της 11ης Μαρτίου 1999 και να αναπέμψει το σήμα στο Γραφείο Εναρμόνισης για τη συνέχιση της διαδικασίας καταχώρησης·
- επικουρικός, να ακυρώσει μερικώς την απόφαση του τμήματος προσφυγών στο σημείο 1 και να αναπέμψει το σήμα στο Γραφείο Εναρμόνισης για τη συνέχιση της διαδικασίας καταχώρησης με περιορισμένο κατάλογο προϊόντων·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Το οικείο σήμα: Λεκτικό σήμα «EUROCOOL» — Αριθμός αιτήσεως 285536

Προϊόντα ή υπηρεσίες: Προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 39 και 42 (μεταξύ άλλων, μεταφορές και αποθήκευση εμπορευμάτων, ιδίως κατεψυγμένων και βαθέως κατεψυγμένων προϊόντων· προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές για τη μεταφορά και τη διατήρηση τέτοιων προϊόντων)

Η ενώπιον του τμήματος προσφυγών προσβαλλομένη απόφαση: Απορριπτική απόφαση του εξεταστή όσον αφορά την καταχώρηση

- Λόγοι της προσφυγής:
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού ΕΚ 40/94
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού ΕΚ 40/94.

Προσφυγή του Yannick Chevalier-Delanoue κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-37/00)

(2000/C 122/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Yannick Chevalier-Delanoue, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Georges Vandersanden και Laure Lévi, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4 rue Beck, άσκησε στις 24 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 1999/307 του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1999, για τον καθορισμό των διαδικασιών ενσωμάτωσης της Γραμματείας Schengen στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει την απόφαση διορισμού της R. σε θέση LA 5 στο γαλλικό τμήμα της γλωσσικής υπηρεσίας του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει τη συνακόλουθη σιωπηρή απόφαση μη διορισμού του προσφεύγοντος σε τέτοια θέση·
- να υποχρεώσει το καθού να πράξει τα δέοντα προκειμένου να αποκατασταθεί νομίμως ο προσφεύγων στα δικαιώματά του·
- αν το καθού δε το πράξει, να υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση τόσο για την υλική ζημία όσο και για την ηθική βλάβη, ζημία που αποτιμάται προσωρινά σε 1 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 1ης Μαΐου 1999·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος στο γαλλικό μεταφραστικό τμήμα της γλωσσικής υπηρεσίας του Συμβουλίου. Βάλλει κατά του διορισμού ενός πρώην υπαλλήλου της Γραμματείας Schengen σε θέση LA 5 στο τμήμα στο οποίο υπηρετεί ο ίδιος. Αυτή η απόφαση διορισμού περιλαμβάνει τη σιωπηρή απόφαση μη διορισμού του προσφεύγοντος στη θέση αυτή και συνιστά ατομικό εκτελεστικό μέτρο της αποφάσεως 1999/307/ΕΚ. Με την προσφυγή του ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη νομιμότητας της απόφασης αυτής καθώς και των ατομικών αποφάσεων που έλαβε το Συμβούλιο.

Προς στήριξη του αιτήματός του περί ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/307, ο προσφεύγων προβάλλει μεταξύ άλλων:

- παράβαση του άρθρου 7 του Πρωτοκόλλου περί ενσωμάτωσης Schengen στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως·

- παράβαση των άρθρων 4 και 27 έως 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων·
 - νομική πλάνη συνιστάμενη στη ανυπαρξία αντικειμενικού λόγου που υπαγόρευσε την επιλογή της ημερομηνίας της 2ας Οκτωβρίου 1997, ως κριτηρίου για την ένταξη στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, των προσώπων που υπηρετούσαν στη Γραμματεία Schengen·
 - παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων·
 - παράβαση του άρθρου 7 του ΚΥΚ και του συμφέροντος της υπηρεσίας.
- Όσον αφορά την ακύρωση των ατομικών αποφάσεων, ο προσφεύγων προβάλλει:
- παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
 - παραβίαση του καθήκοντος μέριμνας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της Virgínia Joaquim Matos κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-38/00)

(2000/C 122/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Virgínia Joaquim Matos, κάτοικος Montijo (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους Georges Vandersanden και Laure Lévi, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4 rue Beck, άσκησε στις 24 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 1999/307 του Συμβουλίου της 1ης Μαΐου 1999 για τον καθορισμό των διαδικασιών ενσωματώσεως της Γραμματείας Schengen στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει τις αποφάσεις διορισμού τεσσάρων προσώπων σε θέσεις LA 7 στο πορτογαλικό τμήμα της γλωσσικής υπηρεσίας του Συμβουλίου·
- να ακυρώσει τις συνακόλουθες σιωπηρές αποφάσεις μη διορισμού της προσφεύγουσας σε τέτοια θέση·

- να υποχρεώσει το καθού να πράξει τα δέοντα προκειμένου να αποκατασταθεί νομίμως η προσφεύγουσα στα δικαιώματά της·
- αν το καθού δε το πράξει να υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση τόσο για την υλική ζημία όσο και για την ηθική βλάβη, ζημία που αποτιμάται προσωρινά σε 1 ευρώ, με τόκους υπερημερίας από 1ης Μαΐου 1999·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα πέτυχε στον διαγωνισμό LA/365 του Συμβουλίου που διοργανώθηκε για την κατάρτιση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη μεταφραστών πορτογαλικής γλώσσας. Βάλλει κατά των αποφάσεων περί διορισμού τεσσάρων πρώην υπαλλήλων της Γραμματείας Schengen σε θέσεις LA 7 στο πορτογαλικό τμήμα. Αυτές οι αποφάσεις διορισμού περιλαμβάνουν τη σιωπηρή απόφαση μη διορισμού της προσφεύγουσας στη θέση αυτή και συνιστούν ατομικά εκτελεστικά μέτρα της αποφάσεως 1999/307/ΕΚ. Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα προβάλλει έλλειψη νομιμότητας της απόφασης αυτής καθώς και των ατομικών αποφάσεων που έλαβε το Συμβούλιο.

Τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι παρόμοια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-37/00.

Προσφυγή των Javier Martínez Lara και Milva Urbán Penón κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-43/00)

(2000/C 122/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Javier Martínez Lara και η Milva Urbán Penón, κάτοικοι Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τους Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier και Véronique Peere, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την εταιρία Société de Gestion Fiduciaire sàrl, 2-4, rue Beck, άσκησαν στις 28 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 28ης Ιουλίου 1999 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα των προσφευγόντων να χαρακτηριστεί ο διαγωνισμός B/260 ως διαγωνισμός για την μετάβαση από «μη ειδικευμένη» κατηγορία, που διοργανώθηκε με σκοπό την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως βαθμού Β 5·

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί μη εγγραφής των ονομάτων των προσφευγόντων στον πίνακα επιτυχόντων του εσωτερικού διαγωνισμού Β/260·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι το Συμβούλιο διοργάνωσε τον εσωτερικό διαγωνισμό Β/260 για μετάβαση από κατηγορία σε άλλη βάσει εξετάσεων προκειμένου να πληρώσει τρεις θέσεις αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως. Μετά τη διόρθωση των εξετάσεων από την εξεταστική επιτροπή, η διεύθυνση προσωπικού και διοικήσεως, με επιστολές της 27ης Νοεμβρίου 1998 πληροφόρησε τους προσφεύγοντες ότι έλαβαν 109 και 105 βαθμούς αντιστοίχως στο σύνολο των γραπτών και προφορικών εξετάσεων, βαθμολογία που τους έδινε τη δυνατότητα να περιληφθούν στον πίνακα επιτυχόντων στην πέμπτη και στην έκτη θέση. Σύμφωνα, όμως, με την υποσημείωση στη σελίδα 1 και στο κεφάλαιο V της προκηρύξεως διαγωνισμού, η εξεταστική επιτροπή δεν τους ενέγραψε στον πίνακα επιτυχόντων, δεδομένου ότι ο αριθμός των επιτυχόντων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον αριθμό των θέσεων που πρόκειται να πληρωθούν δηλαδή τις τρεις θέσεις.

Κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, οι προσφεύγοντες υποστήριξαν ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους, μόνο μια από τις τρεις θέσεις για τις οποίες διοργανώθηκε ο διαγωνισμός είχε καταληφθεί από ένα των επιτυχόντων και επομένως ο διαγωνισμός δεν απέβλεπε στην πλήρωση συγκεκριμένων θέσεων αλλά ήταν διαγωνισμός για την έξοδο από μη ειδικευμένη κατηγορία. Οι προσφεύγοντες ζήτησαν την κατάρτιση πλήρους πίνακα μελλοντικών προσλήψεων που να περιλαμβάνει όλους του επιτυχόντες υποψηφίους άρα και τους ίδιους.

Με την προσφυγή τους ενώπιον του Πρωτοδικείου οι προσφεύγοντες προβάλλουν:

- Παράβαση του άρθρου 4 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) καθώς και της γενικής αρχής που απαγορεύει τους διορισμούς ενόψει μετατάξεως·
- Παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1 του ΚΥΚ·
- Παράβαση:
 - της ανακοινώσεως προς το προσωπικό αριθ. 16/91 σχετικά με τους γενικούς όρους εφαρμογής του συστήματος εσωτερικών διαγωνισμών και ιδίως του σημείου D·
 - των ανακοινώσεων προς το προσωπικό αριθ. 70/97 και 32/98, σχετικά με τον εσωτερικό διαγωνισμό Β/260.

Διαγραφή της υποθέσεως T-193/98⁽¹⁾

(2000/C 122/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-193/98, Βασιλίας Μπουκουβάλας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 48 της 20.2.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως T-88/99⁽¹⁾

(2000/C 122/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-88/99, Βασιλίας Μπουκουβάλας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 160 της 5.6.1999.

Διαγραφή της υποθέσεως T-207/99 R

(2000/C 122/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 14ης Φεβρουαρίου 2000, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-207/99 R, Asociación de Fruticultores del Jalón Medio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Διαγραφή της υποθέσεως T-322/99⁽¹⁾

(2000/C 122/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-322/99, Karl L. Meyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-341/99⁽¹⁾

(2000/C 122/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 22ας Φεβρουαρίου 2000, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-341/99, Francisco Javier Ramon Galar κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 4.3.2000.